

نوٹ: اس کتاب درص ۴ طر ۴ ذکر ہے
عبد

بسم اللہ الرحمن الرحیم

حمد و ثناء دے بخدا تہ پر انسان ی پد شربہ او بیان لوکا او تمیزی
ورکا لئور و حیوانا نو پد نقطہ او دنیا سرہ او خیل کلام پاک ی نازل کا پد فصیح
بیان سرہ پر بخدا معجز او ابلغ دی کہ کلام دیتو لو بلغا او فصحا ستا یند او
پاس دی بخدا خاوند لہ پر بیلیدہ دستد بل خاوند او نہ بل بلور و دگر یو
صنعت دی دی پر انسان پختوب و خبر و پالی او دہری بلیغی وینا
ماہم دی درودنا محمد و پر بخدا پیغمبر دی علیہ الصلوٰات والسلام
پر سورتی راہ بنولہ سمدن را او روده

بیت

دی دی رہبر دکانا تو تر دہ جارسم
دی دی نامور و مخلوقا تو تر دہ جارسم

خدا ی رحمتہ ندی وی دود پر اولاد او اصحابو پر پراسمان دہری

رہ ستوی دی اود پیغبر دگوتی خلان غنی کہ دوی توای ددین
سہ لار بدلہ ورنہ ورکہ دای اود رحمت ور بونسکو۔

بیت

دیدی داسان ستوری سخی رنای لور پد لوری
تہید زحوبی کرد و بنانہ دوی دوی خوش بچانہ

بخا ص کرہ د خدای رحمتونہ دوی نازل پر تلور و پارانو د بنی پر غور
ملکریا و دودہ پر لمسیوا د خاندان اما بعد پدی پودی چه وینا د انا
غورہ خاصہ ده اود نطق تاج بخت د کرنا تاج دی چه خالق تعالی د
غورہ خاصہ آدم پر سرشکور کر او پھرہ زمانہ کی خدای تعالی پر انسانا نوکی
عزیز شاعران اود دنیا خاندان پیدا کرل به الشعراء "تلا میذا الرحمن و کلم سوا
اود دوی وینا وی برکد داسی خوبی دی چه انسان زین اشتراح به
موی اود خوب و زید و مریم وی زہ چه محمد ہونک یم او پاصل بیتون
یقینا کسبی او سم لہیر دہ چه پد و یلو د داسی وینا و بخت یم اود پشی
اود رخی می ہم دغدگار دی دادا دیر وقتونہ تیر سول چه ما غنبتہ به زہ دیر

شاعرانو تذکره و کاتبیم اود دوی احوال سره را بقول کاندیم مکرز مانی ماته فراغ نه
 مرا کا اودا بیله می پد زمره کی و چه سوه شکله چه پر قند ابر د ظلم اود جنانو ریم یرو
 به او بیجا آرام نه درلود اونه فراغ گاهی به مغولو چپا و نه کمرل او گاهی به دگر گین
 دستم سوران وه اوس پر حق تعالی موبد خلاص کمر و له بغو ظلمو شخ او فارغ سوه
 زمره و نه ز موبد اوز موبد ملک حاجی میرخان علیه الرحمة دوی له قند ابر و راسته
 او پینشاندی ددوی له جور آزاد کړل نوز ماز پر فارغ سوله اندوه او قلم می لر و ا
 بهغه وقت پد زماله ابرادی خبر سوز موبد د پینتنجا دسترگو تور اطمح المسلمین و
 ابن قاتل الرفضه و الکافرین شاه حسین ادا م الله دولته الی یوم الدین بیت
 د پینتنو پادشاه حسین بتوک پد ملک انو کی دی دی لوی ملک
 د حاجی میر غنبللی زوی سمند خالق د تل دوی سلطان داعی
 نوی زه و غو بنیم خیل در بارته او ماته دی تشو تکی و کا او الطافی بنکار کا
 پد دا خله اراده پوره کاندیم اود پینتنو شاعرانو حال سره را بقول کاندیم خله
 چه ز موبد پادشاه او د بنالیم خیلو در پد سر شاه حسین خله الله ملله و سلطنته
 پیخه هم د بنی وینا خاوند او د پینتنو د شعر شو قمن دی نو ما و غو بنیم چه ژر تر ژر

لمی سی او د پښتو د شاعرانو احوال ټول کړی سې ښکاره دوی پر ماله د
 د یو شاعرانو د پښتنو احوالونه راټول کړی دی او هغه وختونه
 زیدم له وگړو ټوخته می دیر ښه حالونه او رڼیدلی دی او اوس هغه ټول
 لامل الله په غوښتنی کابزم د دی کتاب نوم دی پته خزانه خلک په د
 مراغلی دی پر پته و او نو ښکاره خالق تعالی دی لموله مسلمانان
 د موبن د پادشاه سیوری دی تلوی او دایم په دغه کتاب چرما
 او رځ و د بجه ۱۶ د جهادی الشانی سنه و ۱۱۴۱ هجری

د دوه خزانو منقسم دی لمی خزانه په بیان د هغو شاعرانو په پیرا
 دوهمه خزانه په بیان کی د هغو شاعرانو په اوس ژوندی دی
 په بیان لښ د هغو اربابینو او ښځو په دوو د پښتو ژوند پاته

لمی خزانه

د هغو شاعرانو پر پخوا تیر سوی او صوبه ته د دوی وینا دی ښکاره
 مشایخ قطب العارفین و زبدۃ الواصلین بابا هوتک علیه الرحمة

تولى و او د تول پلار بابا غلجی و رحمة الله عليه په پخپل وقت کښ مشر گڼل کيدى د پښتو
 بېټک په التړکي د پيريدلى و په سغه پورې سغه کي او هغه وقت چه لوى سو
 نو کي کا د خدای عبادت او په التړ او سوري کښ د قوم سزار او بادامو نقل دى
 چه په هغه وقت کي به هر خل مغولو د لرغنه او پرغای ولوت کا و التړ او اولان او کلا
 برى تالا کول بابا هوتک پخل قومونه را تولا کول او د سر غړى پير مغولو شخص د بوتله
 دى جگره کي مغول تالا سول او د پښتو گونديو د پير و وشرل ماته پخل پلار داود خان
 داسى نقل و کا چه سور غړي په دغه روح د مغولو په دینوداسی بلخ سو چه پلو
 د لمر به بریښانه کا په دى شخصه کښ پښتانه لږ او بی خواک و چه د سر مغولو
 پښتانه را غله او اخیستى و کا نو یو شو غښتلى د بابا هوتک خپلوان و مرل بابا هوتک
 په لومړي داسی بولله او په غښتلى د مغولو تمښت نه خیرل غښتلى و
 چه داسندره او ریلله په جگره تو ديدل تر خو چه سور غړي د مغولو په دینو ولاړه
 او تولا کي پښاکړل هغه سندره زما پلار علیه الرحمة داسی راته ويلي
 بیتونه

پیر سور غړ بل راته نن اور دى || وگره جو راته پیڅور دى

پر کلی کور باندی مغل راغی
 غنیلو تنگ کړی دامو واردی
 په پښتخا کی پلخو دی
 آدم راغی غنیلو ماسی
 توری تیری غشی تر لاسی
 زلمو په غشیو کړی وارونه
 وروړاندی کړی چل تتر و نه
 زباد زلمو دینی بهیری
 میر شچی مز غلی او تر بهیری
 پښتنو پای پر غره تنگ دی
 مهال د توری دی د تنگ دی
 زلمو پر تنگ خانو نه مړه کړی
 د پښتخا محکم ساهه کړی

هم په غرنی هم په کابل راغی
 مغل راغلی په تلوار دی
 پر کلی کور باندی مغل راغی
 پر تنگ ولاړ د پښتخا سی
 پر کلی کور باندی مغل راغی
 د تیر و تیر و گراړ و نه
 پر کلی کور باندی مغل راغی
 محکم او غرونه په سر کیری
 پر کلی کور باندی مغل راغی
 سور غرنی په دینو دوی تنگ دی
 پر کلی کور باندی مغل راغی
 دینن په غشیو مو پید کړی
 پر کلی باندی مغل راغی

نقل دی چه بابا هوتک د مغلو سره دیر جنگونه وکړل او د ارغند او پوری خوا ته
 ی وشرل او هر کله به د اتق او مرغی غنیلو پر دوی یرغلونه کړل او په غرونو

به مغول ننو تل بابا هوتک چه سپین بیری سو عمری نه او یا کال و په سنه ۴۰ هجری

وفات سو

ذکر دکاشف اسرار شیخ ملکیار چه د بابا هوتک

مشرک و و او تر یغه پلار وروسته دی د قوم د مشرتابه بگری په سر کې له تطل کا
سی چه ملکیار بابا دیر غبتلو او قوت مند سړی و په جنلو کی به له لسو تنو سره به و په یغه

سنه چه بابا هوتک وفات سو ملکیار بابا د پنځو ویشو کالو زلمی د سی دای پر ملکیار بابا

د سیوړی په اتو کی دیر خپلوان را توتل کړل او هلته دی کارینه ونه و کبل او خپل زلمی ی

کښتو کړنو و کمارل مغول چه په دغو دانیو غوړیدن سول پر سیوړی ی یرغل و کا او د

ملکیار بابا سره دیر سخت جنگونه و سول په دغو جنگه کښ د پښتنو سین و رانی سوی او ضعی

ولاړ مړی او بیه و ب ته ضعی هم و خا ته و انی خواته هلته دی خپل زلمی سره بوتل او بیه

را غل مغولی و شرل او سیوړی بیا و دان کړی سی تطل کا چه په سنه ۴۹

هجری کي په پسرې اتیانک دیر دک سو په سختو نیز و او په یوه میاشت کي چه نومو

او غوړاړ ک غامی غامی بهیدی ملکیار بابا چه د ترنگ خند و ته راغی سی سندری

سی ویلی

سندره د ملکیار بابا

ترنگ بهیدی ترنگ بهیږی غامی تر غامی ۵ زما زگی خو خپل لالی غامی

که سروده روده + دترنگه روده + خاوند دچ + چه در کی صوم + زما نیله سوده
 که نیز دی نیز دی + نیز دیلتون دی + نیز دی وری + چه ویر ژری + چه غم زبون دی
 که اوڑی اوڑی + چه در می اوڑی + دا اوڑی + چه ویرین وند + بل + چه ویرین وند
 خنخند یوسه + سپینی سپو + ورت و وایه + چه ترنگ مال کرم + ستاده خنک
 که خرو خرو + او بوسوان کرمی + بل لیلیاردی + پاته لیاردی + سوبی جان کنده

نقل کا چه لیلیار بابا دادا سندری و ویلی د خاوند به قدرت ترنگ یو او بد لر کی مراد او دلت درود
 دیوی خندی او بلی خندی به نله او غز و لهن بند سو پر ترنگ یو بل جو بر سو سیار بابا هم
 پر دی بل تر سو او خیل مقصد ته و اصل سو
 نقل کا چه یوه دوح لیلیار بابا

د خیل تره توخی کورته و لار او د خیل تره دوی نور بابایه لید چه غشی تیره هلمیه خنی پشته
 و کا چه تره دوا شکری به دیل د مغولو په جگړه کی ستا ملا تریم ملکیا بابا د عاه که ورته
 چه تره بر تل سو بمن اوسی وایی چه هر وقت به نور بابا په جگړه کی بری موند او ماته ی د بیجا
 په یادنده
 هسی نقل کا چه یوه دوح د مغولو تارک پر سیدری راغی او مغول توت

د لیلیار بابا په کلا کی شک نه و پرته له پنځه نیمو نور بابا چه خبر سو ژری جان جهنم کورت
 ته د ساوه او په یوه تنی مغوله شمل او دیری مه کړل دا هتول د لیلیار بابا د عا برت و

ذکر در مقبول سبحانی غوث صدقانی شیخ فریبون سرهینی مرتبه الله علیه دپیتون بابا
 د کسی د عبد الرشید علی و خاوند تعالی ده ته بکاره کمالات او کرامات و رکری و د خدای
 په عبادت به نجت و نقل کا چه د پلاس په ژوند کی لار نصحت سواد و خیل اولاد و سر
 رانچی که کسی شخ غوری سر تن ته او کله به و لای د غندان غره ته او هلمته بهی خدای تعالی
 ستاید او مناسحه او په کال کی به یو ورتلی د خیل تره بیتنی نیکه لید نه بهی کوله او پسته
 بهی هم زیارت ته ورتلی فریبون بابا د شیخ اسماعیل سره په د بیتنی نیکه نو خدای و لوی و
 او بغه وخت به فریبون د کسی غره غندان ته ورتلی لا اسماعیل بابا په ده سپی دیر
 و شریل سبی وای چه یو وقت فریبون بابا او اسماعیل د سرب او بیتنی نیکه په مخ کنی
 مات و د دوی کور و د کسی پر غره نو فریبون د پلاس او تره خوا په تنگ او د نصحت
 ما ذون سوا اسماعیل نیکه د اسی ناری و کړلی

که یون دی یون دی + مخکی بلیتون دی + له کسی غره شخه + مخی فریبون دی
 که ورو ورو ورو + فریبون ورو ورو + ته بلیتون کړی + زما ویر ته کوره
 چه چی مرغی له + توری کړی له + همزوی پاته + شخه شری له
 د خدای د پاش + فریبون یاره + چه بیر مونکری + زموږ کپول د ارا

زنده می رپی پری + یار می بلی پری + بیاتون ی لوری + نجان پد سو جی پری
نقل کاچه اسماعیل بابا خربشون بابا هسی غبرگون و کاوه

تلاویح خربشون بابا

بیلانده ناز می و سو په کور باندی
له خپلوانو به بلی بزم په سترگو
اسماعیل ستانا رومی زه کی مری کی
نر بیر پری که می بیانده ستایادی کی
خنده خنده په اربو دیون می دجی خنده
ستاسی یاد بچی وی بس زنده و سخته

نر پو هیرم پر به شده ی بلیش په وړاندی
دواند سترگی می په وینو دی تره اندی
بیلانده خربشون یا له تاپردی کی
په پیرود ویر به پری سنی زنده مراندی
دیانه خوری به اچوم و ترخ نه
که دا محله غرونه تولشی لاندی باندی

نقل کاچه خربشون بابا ولار په مرغنه کی میشت سوا ده لته هم وفات سو چه کال هجری
۴۱۱ وروسته ی زامن هم په غوره کی او سیدله او د کاسی اولاد بیار نه
ولایه د کسی غره او پشین په لتو کی میشته سول او د کند او زمند اولاد ونه چاره
سول او ولایه د تنگ بار او خیر او پینور لقی و نیولی

ذکر د قدوة الواصلین مظهر تجلیات الهی شیخ متی خلیل غوریاضیل سمنی علیه

الرحمة الله الولی شیخ متی دشیخ عباس نوکی و چه عباس دنگر اوی دخیل لوی دخیل
 دغور یا غور یادکنه ابن خزینون زوی و چه حضرت سربنی قدس الله سره له زانو شخ و
 زما پلار علیه الرحمة و ماته داسی نقوه کا چه دخر بنون علیه الرحمة مرگ په سرغه کی و
 او اولادی هم په ارغسان او سرغه او پینین کی سره خپاره سول خنی وړبول د
 بزوب او کو بک غروته او امران او حسن دشیخ متی ورونه پیر هغه غره او سیدل
 چه ورسته د مشر و ورونه په نامه مشهور سو دخواجه امران غرا و بی بی خالا دودی
 خور په پینین کی و چه هوری ی زیارت دی یو بل و روری و چه گرام کی منج دی
 نقل کا چه شیخ متی قدس الله سره په کال هجری ۸۳۰ هجری زیویدلی و او په عمر د پنجه
 شپیتو کالو د ترنگ له دود په غایه وفات سو او پیر هغه غونډی لوی منجه دی چه
 کلات باله سی نقل کا چه پیر هغه غونډی پشه او به نوزی او دلی دلی پستانه او اولادو
 چه په دوی دده زیارت ته تلل د ترنگ له دود به ی او به ورسه و رلی یوه روح
 شیخ محمد زهرده مشر زوی دده په زیارت کی دغه دیر توبی و که ی کتل د متی بابا
 له قبره سره نژدی او به را دغور خیدی او هله به بانه پینه پیدا سو د او به تر
 اوس هم بهیری اوزایرین عاچینی نقل کا چه شیخ متی بابا لوی زاهد و عابد

او پر خواندین سری و دوده اولاد و لاپل او په پینور او بدنی کی میشته سول او بلته
له دوی شخ لوی لوی ستانه راوتل شنه زهره شخ امران شخ روایت کا به شنه متی با با
لوی عالم او دین مرشد و په غندان کی یو کتاب و کنبلی په نرمی و د خدای مینه
په دغه کتاب کی متی با با چل شعرونه هم و کنبل او داسی ما جاتونه دی و بل په درونه
ی و لیکل کول دغه شعر ما لځله پلاره او بریدی و په نقلی کا ند م

شعر

په لوی سهار په نیمو شپو کی	په لوی غره هم په دشتو کی
یادویر تر لویه شیلو کی	په غاړه دغه او په شیلو کی

مولا ستا دیا د ناری سوری دی

دا ستا دینی ننداری دی

د برینې خواته په خنده دی	جنه زرخون که په بیدیا دی
دا مولا غیز دینی ستا دی	ترنگ چه خدی په ژمادی

مولا ښکل دی ستا له لاسه

ای د پاسوالو پا سدا پاسه

که لمر سرو بنامد مخی سپین دی | یاد سپو بزمیه تنزی و رین دی

که غردی بنگلی پر تمین دی | لکه هنداره مخ و سین دی

تا د بنگلا داپلوشه ده

دای یو سپکه ننداره ده

دلته لوی غرونه زر غونیدری | د شرفند و بزمی پلنس چلیبزی

بورلوی شاه و خواگرنیزری | سترگی لید و تهی هینیزری

لوی خاوند له لورته دی

تل د نمری په بنگلیده ی

خاوند بنگلی تا جمال دی | بنگاره ی لور پلور کمال دی

که وړخ که شپه که پری کال دی | تا د قهرت که لکی شال دی

تا د لور و نو یو رناده

دلته چه جوړه تما شاده

نرینه می داستا دینی کوردی | سوری د عشق په سو خندا وړی

رپی و تاته تا پر لودی | بیلدی بیخ دی و کر ی پلوری

ستاد جمال پهلید و بناد دی

که ندوی دغور و بهیاد دی

پد غزو کی ستاد عشق شیملکی دی | ددی نری پد عشق سیمی دی
که غنچه که وود که پنهنری دی | ستاد جمال خری هرشی دی

چه پردیانی سترگی پیری سوی

ستاد جمال پهنده اری سوی

نه هسک نه محک و تور تم و | تیاره خیره و لول عدم و
ندا الیس شی آدم و | ستاد جمال سوچه پر تم و

په سو بنکاره بنکی دینا سوه

دینج پر لوری دینا سوه

مزه چه خرگند پیری دینا سوم | د بنکی حج په تماشا سوم
ستا پر جمال بانده شید سوم | لچلی سوتی راجلا سوم

په ژمی اژام په سیتون دی

بیمه پردیسی بلخی تون دی

ای بهای

وگيريو ولي متي شاري	سوري مي اوري غاري غلوي
شغوي شوالي شباري	چيل تون او کور وکل مزاري

چو نهي چه بيل سي نيند خوا سي

تلي دهن په لور شامي

نقل کاوه سي چه د شيخ متي عليه الرحمة کتاب د خداي مينه به تل دده پر بديره پروت و او د گريو
به سغه پارکي بد غول او هر چا به ويل نو بري ژر ل سغه وقت چه منول را غل سغه
کتاب ي داخست او د ورسته نسوه شکر کنده پر شمسو

ذکر د جهان پهلوان امير کروک زوي د امير پولاد سوري غوري نقل کاوه بده الوالين
شيخ کته متي ذي غوريا خيل چيل کتاب لرغوني پيشانه کي چه دي نقل کاوه تاينخ سوري
خچه چه په بالستان ي تلي او موند لي و شيخ کته عليه الرحمة هسي وايي چه پد تاينخ سو
کي را وري چه امير کروک د امير پولاد سوري زوي و چه په کال ۱۲۶۲ هجري د غور
په مند يش کي امير سواد جهان پهلوان ي باله وايي چه د غور کويتوند او د بالستان
او خيسار او قمران ماني او بر کو شک ي قبول و ينول او د رسالت له سهول ي
پد خلافت کي دير کو مونه و کړل نقل کاوه چه امير کروک دير غبتي او پهلوان و په پوره

تن له سلو جنگاورو سره جنگيدی خدای نو کړوړه باله چه معنی ده کلف او سخت وایي چه
 امیر کړوی به پدې دوی نه مین دروړکی واده پته دی ماښی درلوده چه که پته دنده پشپان
 و او په دغه ځای کېږي ښکاره کاوه او عشرت پتایڅ سوړکی کی راوړی چه دا امیران له پته
 پخوړ او باستان او بستنکی و او د پغه سورانو می له اولاده دی چه د سهار له پته و
 امیر پدې پغه دعوت کی شریک و چه ابو العباس سفاح دیني امید سره جگړه کړی له او ابو مسلم
 ی هم مرستی و پتایڅ سوړ محمد بن علی البستی داسی کښلی دی چه د عباسی دعوت پجنگو کی چه امیر کړی
 د یري سوړی و کړی لی نو ی د ابیتونه دویل چه دیارلندی بولی پغه دادی چه شیخ گفته علیه السلام
 تاریخ سوړی را نقل کړی دی

ویای نه د امیر کړوړه چا پهلوان

زه یم زمری پردی نری ملا اقل نشته	په پته دنده پر تنه او پر کابل نشته
بل په زابل نشته	لما اقل نشته
غشی دمن می ځی بریښا پر میرمنو باندی	په ژوبله یو غم پر عالم پر تنید و نو باندی
په ماتید و نو باندی	لما اقل نشته

د ماد بریو پر غول تاویری بسکت نمنه و پویای | د آس سوړی محله یو بردی غرونه کاندې لکای

کرم ایوادونه اوجار
لما اقل نشته

عرج و بایان و تخار بولی نوم زما پده اودوم

لما اقل نشته

دجیره الرود پر بنودنم تنبلی پلن رانچه

لما اقل نشته

پیاداری می لوی لوی دکل و سور و لیه

لما اقل نشته

دوی پیاویند بنده بامم بنده روزنه نوم

لما اقل نشته

نمی زما د نوم می بولی پر درخ ستایوال

لما اقل نشته

زما د توری تر شپول لاندی دی برآ و جروم

زه پیشه ندویم پر دم

پرمه و زما نشی لونی داری دینا رانچه

برپی ندون رانچه

دندونج سو به می دتوری بچ سور و کره

ستری تر بور و کره

خیلو و گرو لور پر زویند لوم

تلی و دند لوم

پر لوی غرو می وینا دومی ند چنچو و پتال

پور و شو شپو میا شو کال

شیخ کته علیه الرحمه تاریخ مور نقل تا چر امیر گروه عادل او ضابط او دینی وینا خاند و

ده هر کله شو دند ویل پیکال ^{۱۵۴} سده هجری دپو شیخ پیچکو لیس می سو و تر دد و روسته

ی ندوی امیر ناصر ایوادونه ضبط لول او د غور او سور او بست او زمین داور پر محکو

خاوند سو

ذکر شیخ اسعد سوری علیه الرحمة شیخ کتبه پکتاب کی در غونی پستانه تیاج سوری
 بی نقل کاچه اسعد سوری پغور کی اوسیدی او هلتد دسوری خاندان پادشاهی کی دیر غنمه
 و شیخ اسعد محمد نودی و پیر پکال ^{۴۲۵} هجری پد بغین کس وفات سو شیخ اسعد
 علیه الرحمة دیر بنده اشعار و بیل نقل کاچه سلطان محمود غازی پیر غور باندی دایر محمد سوری رحمة الله
 علیه سره جگره و کره او پد آهنگرانو کی محصور کا پدی وقت شیخ اسعد هم دایر بنگران پد
 کوت کی هفت پد سلطان محمود علیه الرحمة امیر محمد سوری دینو او بند ی بوت غزنی ته
 نو امیر محمد سوری پد خورازره و راد عادل اوضابط امیر و له غنمه دند مر سو شیخ اسعد
 پد دوست و دایر محمد سوری پیر مرگی داسی ساندی و دیلی پدیوه بولله کی چه قصیده
 په عربی ده و لکه فی القصیده

د فک لچارو شه و کرم کو کار	ز مولوی هر گل چه خاندی چه بهار
هر غمخوار چه پدید یا غوریده و کار	ریشه ی پانی کاندی نار پناز
دیر خوند فک پشیره شنه کار	دیر سرو نه کاسه خاور و د لاندی زار
دواکن سره خول پریاسی مری	دبی و نودینی قوی کاندی خوشخوار
چه لبرمدی زمردی پی زنگلو کی	لادکو بهی داری تیرو جبار
هم ی غشی سکینی دال دژ و بلور	رستان صنی صفا کاندی پندار

چې ملاوی ننگرې پښتلیو

پیره گردبنتی پریاسی لږمه
ته تیری ته ظلم کاندې ای فکله

پویر نزلو لورنمې پزړه لارې
بیچ روغی په زړه نشه سوله خوره

له تیر پودی اوښی خاشی له اور بڅیو
بنده لاس واخلی لڅور بنده لوری

بنده زړه و سرخوی په سپا باندی

بنده وصل کړی مین لبل مینه

سوله لاس دی پرانده ژوبل نگیری کا

کله خوشی کاندې مراندی د زکیو

کله تکی و اچوی پر نان و لیو

کله غورځوی و اکمن له لږ پلازونو

زموږ پیر زده و لودنن بیا و غشی و د شیت

پر سوریو باندی ویر پر پوت لپاسه

د افلک پر وکاڅه کای گزاس

نډی غشی نه لندی وی نه ی سپار

سوله لاس نډی بیچ گل بلیه خا

پر ننگیو او سرخوی د غم ناتار

بیلوی په ژباړه مین لپار

چینی ژامی پورت ورت سوله شمار

بنده ملاکړی لپی و زولو له ترار

بنده پیر یو نری له گردبنته له مدار

بنده درملی تپونه د افکار

هر پلوته قبی زده و نه چار خار

کله تیر باسی و گری هو بنپار

کله تیری کړی گریوان د مخنی چار

کله کښینوی چا و روکی با دار

و د شوبلله په دی غشی هزار

محمد و اکمن په ولای پیل دار

یو وار سو اسیر پلاس د میر شمنو
 په سهاوی و دان آنگران و
 د محمود د ژو بلور پلاس کبیرت
 تنگالیو لره قید مینه ده خلک
 سر نری غوره خاوری هویره کا
 پدی ویر د غور وگری تور نغری سول
 گره شاخشی رضی او بنی لوی غور و
 نه بهند زرغا د غور و د بهید یاده
 نه غمبول بیا زرغونیزی پلا بنو نو
 نه له غور بیا راجی کاروان و بنکو
 د پسر می اوسه نو دی او بنی تو مینه
 داپه شه چه محمد و لاله له نریه
 نه بنکاریزی بهند سور د سور پلوتو
 چه به بنخلیو په تنخا پکی خند له
 بهند غور په دیر ناتار دوا لکن کبیرت
 لاس د مات سه ای فلک چه دو کا

اشغال ی و کر قبر له بلوار
 په تنکینه و پر دست جهان او تار
 چه غننه قدی باتلی په تلوار
 سدی و الوتله بسکه پردی لاس
 د نمریو بیر یو کله وی توار
 پدی ویر دنا تیاره سوله د بنار
 داکر دنگی ساندی لی پشور بار
 نه د زکیو پیمسا دی کمتبار
 نه با می بیا صیده کا په کهناس
 نزا درومی غور ته بیا جوی دشار
 مرغلری به نیسان نوری شمار
 په ویر نه دی سور غور لوتل سو گوار
 نه طلیزی بهند لمر پردی دیار
 چه به پیغلو کا اتن قطار قطار
 بهند غور سو د جانم غندی سوار
 محمد غندی زمزی دمرینی بنکار

شین زهرگی نلک ولی لاولاری
 محلی ولی پرین دلو پیر یوزی
 چه زمری غندی واکن می لجهان
 منج پتا ای محمد دغور لم وی
 تدرنگه وی ولای پتنگ کنسوی
 که سوری دپتنگ یرکاندی ویرمنل

ای دغور غمنا پیر شه نسوی غبار
 لاندی باندی سپر ورک سی داشعار
 چه شوک نگر می په نری باندی قمار
 په نری به ندوی ستا عدل سار
 هم پرنگه دپه ننگه کاجان جبار
 هم بویاری ستا پنوم ستا به تبار

بیجنت کنس دده تون زرمور واکند

هم پتا دوی دیر لور د غمار

ذکر شکارنده علیہ الرحمۃ چه دغور و پوه سپیدی چه شیخ کتہ متی نری
 رحمتہ اللہ علیہ کنسای دی پکتاب لرغونی پشانہ کی چه پتایرخ سوری کی دی چه شکارنده
 بیستمه دغور و او کله کله به پیغزند او بست کی هم ادسیللی پلاری احمد نو مید
 دغور دغور و زکوه کوته دال و شکارنده دی دسلطان شهاب الدینا و الدین محمد سلم شنباک
 بیادشاهی کی محوز او ددرناوی خاوند او بهغه وقت چه بهغه سلطان پر بندیر غل کاوه
 شکارنده چه شاعر ادعالم سوری و هم دبهغه سلطان په لیکروکی و او سی
 وایی چه شکارنده چه محمد گئی دسلطان محمد سام او سلطان عینا ش الدین غوری

دستای قصیدی لری پر بولی دی محمد ابن علی وای پر بست کین موده دلو لوعنت
کتاب ویدی اوده مخد شجری دغه بوللده پر د محمد سام علیه الرحمة ستايند د کبده

القصيدة في المدح

پری بنگونگی بیا کره سنگارون	بیای و لول پر غرونو کی لالون
مخلد شنه ر بنو شنه عنی شنی سوی	طیلسان زمر دی و اغوشه غرون
دنسان مشاطی لاس د مجیدودی	مغیرو باندی و بنگل بنون
د غتو لو جنیدی خاندی وریدی ته	زر غونو بنو کی ناشی زلی جون
لکه ناوی پر سورتیک په تنزی وکا	هسی وگا فل غتو نوسره پسولون
مهر غری پر اور و خونو لید	پچلا سی سوه رانده خپاره بنتون
زر غونو محکو کی حل کا لکه ستوری	پر پر بسک باند خیل بی سپین گلون
سپینی و اوری و یلمیده کاندی بهیری	لکه اوینی دین په مگر بوانون
بر پلورخی والی بهاند خاندی	له خو بنید سروهی له سینگون
هر پلو د گلو و بزم دی لولمی	تو ارا غله له ختنه کار وانون
دیرج په پو به مړ و ژوندان بیاوند	پرتی مگر میچ سو په پو کرون
له مړ و خاوروی آغلی گل راویست	وچ بیدیا او غنی کر له جنتون
سری جاجی پر راست کر راشنگرو	بکیم چونی پر به بن و کا بوغون

په برېښه چه بنځ د چوڼيو لغو بڼه سي
 د زلميا تاپي د غلي دى پرې بند يو
 د پو پو حج سور کړي پسرلى دى
 د بندارو په تير غرون سپين دېرنگ دى
 پخو خړنگ غورنگ لخواي خلگونه باسي
 بند چوڼي پستايه د بنديو موها سي
 د شنب د کهاله ختلي لمردى
 د بندو اوروى درست ايواد غونگر
 پزابل چه دېرى پرينلى سپورسي
 نه دى شوک حج تدري د مير شخړو
 د اسلام د دين شهاب دنړى لمردى
 هره پلا چه دى پرې بند د سدير غل کا
 په پسرلى چه د تيزون په انگ وکا
 نه به د غملى غندي روى ستوي پسرلى
 نه به راوې جگر د سيند پلورى

تو اچندى سره پيو دى اشلگون
 لکه پخيله غتې کاندې مکيزون
 يو دېل پخاره اېجوى لاسون
 چه پړاوو د باندې حل وکالرون
 لکه شېن باقى شبا کاندې سيندون
 بنده موهرسم د سلطان پخصتون
 د پسرلى پدود و دان لده رغون
 له قصداره تر دېلې يونون
 پلاهورى د ميراني گزارون
 نه دى توري ته تينگېرې کلک دالون
 نور ستهان دى کړن پاجېجا دن
 دېوى توره نړى په شهابون
 خاره خارې تری سولل د زون
 که شته پورته سى لغوزه دیر مېرون
 نه به نړى شوک د هند خپاره بهرون

به شوق زلمی دغور سره راغونو کا
 یو خوا ند شهاب الدین دی پوی و کا
 په جو پو جو پو جگر ن ی بند تیون کا
 نن پسند بانذی تیر سوزی بیرغل کا نذی
 قیان سیندی هم لواره ایلا یی کا
 پهر کال آلهک دده بند راغلی کا نذی
 پینتو تخا بنگلی زلمی په زغلی سنده ته
 زرمغونی ضعی اغوستی وی دی خرونو
 بر گه سنج په لمر شر کیری له خا تیری
 که بر بحر وی که غمده وی که بر مل وی
 د شهاب جگر ن به ند کینی لر غلو
 زمری کله کا بی خان که بر غلکریو
 یا به جنگ کا دبر یو رنپی پهنده کی
 یا به وران کا بود تو تون د بمبهنو
 پر نا اوسی ته تل دین شهاب

د داور توری به چری کا خلون
 په بر لوری هر ایو اده بیر غلون
 په دغور بادار میحت وکا ز غلون
 په پرتم ی زمری سیردی په زنگلون
 پر اوږ و و سپی دغور یا نو بنده ایرن
 غوری وی په تشنه و خیل پاسته سامون
 نو آ غلیده پیغلی کا نذی اتسون
 بته بید یا هم پیو للی وی خانون
 شو چه یو نها دلوید یخیه چخندون
 که لرمل که لمر لویه که تر ملون
 ند به پر سیردی دازلمی خیل بهیرون
 شوی نکات متون وریرون
 یا به پر سیردی هم پدی چار سرون
 یا به لبره کا نذی پوینو او اودن
 نوم دل وه پر دیرج په بند دلون

خوراندی ستا پتوره دهند لورید | | شوچه نست کرمی لدنم ی بود تو نون

ستا پزیرمه د خاوند لوی خجتن وی

مورخو ستا پیرسته یونده توچه یون

ذکر ذبده الفصحا ابو محمد باشم ابن زید السروانی البستی رحمه الله علیه
په لرغونی پیتانه کهنه سی حکایت کا شیخ کتد رحمه الله علیه چه ابو محمد باشم د پلمند
په سروان په ۲۲۳ هجری قدسی زیب یدلی او په بت کرمی لدنم ی او فصحا شیخ

لرستنه وکړه او وروسته ور په عراق ی بطوطه د یو لوسته شیخ سمع وکړه او ابن خلده

چه خرگنده په ابی العینا سره ی په بغداد کهنه غرونه تیر کړل اوله همدی دعربی بلاغت

او اشعار و لوستل او په کال ۲۹۴ هجری قدسی لد عراق یا مدینه دینی در ی کال ورسته

په بت کرمی وفات و لوستل کا چه ابو محمد پیری او فارسی او پښتو شعرونه ویل او همدوقت

چه دده استاد ابن خلده پیر کوی وند سونودنه به ی خدمت کا او د هغه شعر بدی خواږه

شعرونه په ادب کی د عربو او ریدله ابو محمد عربی شیخ په پښتو دخیل استاد دیر شرونه هم

ر ر مر و لی دی ابن خلده چه یو طریف او ادیب سړی و پویه شوی درهم ستایلی دی

او ابو محمد هغه شورا سی په پښتو را اید و لی دی

شعر

دخاوند پلاس کبش نزار او در سیمون

ددرهم خاوندان تنه کی پویه

پرنری کی پنخو پیش ندون

داویناده رشتاینه لدرشتون

نور و وایی داخو سوخی دی تیزون

ددرهم دخاوند برخای پرتمون

ده و سله که شوک پکانی قانون

شده هم بنه دنیا کاندی پچی ویند

شورور لدر سخی وینای اروی

که درهمی خنی درک سوسی نسلی

که بوی سوسن و بوی خلق و بی

که بی وزلی و وایی رشتیا خنبره

بود هم شندی چپا لدر لویه بر خه

درهم ژبه ده که شوک شور و کیری

نقل کاچه ابو محمد په پښتو یو کتاب کښلی وچه په هغه کښی د عربی استعاره فصاحت او

بلاغت بیان کړی واد نوم یو د سانو و بزمه

ذکر د عارف سر باغی سر بان الداعین شیخ تیمن رحمة الله علیه زما پلار

قدس الله سره کتاب دبستان الاولیا، چه شیخ المشایخ دبستان بیخ کښلی دی پکال

۱۵۶ هجری قدسی داسی نقل کاچه شیخ تیمن د شیخ کاکړی علیه الرحمة نړوی و خله

چه دی د غور بری خواته ولاړ او هلته بیشت سونو خلقی اولاد اوس پکا کړی کښ

نشیمی خویده اصل دوی دکانی اولاددی اوتیمین رحمة الله علیه زاهد اوعابد اولدی و
 نقل کاچه کاکر بابا لاروندی و تینم لغوره راعی او پیر و بکس دکانی پایا میدندی و کیه
 بیا و بی او پیکران کس و اوسید او دغل و اندین حسین شام پیرماند کس دفات سو
 دتیمین بابا دغه شعرونه زما پیرنه بستان اولویا و تخی نقل کول و ماله شخ و اوریدل
 شعر

گهیخ زما دلمر شیرد سو ه زما پیرکور دوسر ناره سو ه

و بلیتون و ریح تورده تیاره سو ه

ربغ سونا شاپه چه بلیتون رعی

زیره می لری ویرینی شین دی پیریا شاره شخ ناورین دی

ز سرغون له او بنوی سادین د

پنول نویروم چه تا خون رعی

ندبه بیایم ندبه بیای راسی ندبه تیاره شپه زما رناسی

ندبه شهی راته پخلاسی

بلییدی پیری اوس دیون رعی

د تفتن پاردی هیرمی ندری آغلیه مخ په پد یاندری

اور بل دی پرینودی واندری

پر ما د بل اور کر وون راغی

د کاشف اسرار عرفان شیخ بست ن بیخ قدس الله سره العزیز زما پلار علیه

الرحمة لقد ما تخریت کا په شیخ محمد بستان په قوم بیخ وید بنور اوکی کور دده پلار

محمد اکرم رحمة الله علیه هم د خدای ولی و او د بنور اوکی راغی بلنمده پر غاړه په یوه کور دله

بش رسیدی او د خالق په عبادت به اید و نقل کا شیخ بستان له پلار ډیر فیض وموند

او په خراسانی ولای هندوستان ته او هلته په بنلو پناز گرینیدی او آثار د قدرت بهی

تماشا کول او بغه وقت په وطن ته راغی په ۹۹۸ هجری ی او یاء الله په بیان

کتاب د بستان الودیاء و یمنی او زما پلار رحمة الله علیه دغه کتاب په بنور اوکی

کبش د حسن خان بیخ په کور کبش لیدی وپه په دی کتاب کبش شیخ بستان علیه الرحمة

د ډیر و پسته اولیا، حالونه او کرامتونه او خوارق دعاوات کبلی و او ډیر ډیر

اشعاری هم را نقل کړی و لنه وروسته ازانو او چلو شعرونه دغه شوما د چل پلار

له خولې واوریدی پر د شیخ بستان رحمة الله علیه دی

شجره به لوی بولی

دکتر امیرافضی شیخ رضی لودی علیہ الرحمۃ
 سہ درخان پینہر صفا کتب پر ۱۳۸۸ھ ہجری قمری علی صاحبہا التجدد والصلوۃ والسلام کو کتاب
 ویکس پر کلید کامرائی کی نوم و پدی کتاب کامران لکتاب دشیخ احمد ابن سعید اللودی پر
 ۱۳۸۶ھ ہجری کی کتب، انومہ اعلام اللودی فی اخبار اللودی دی ہسی نقل کا پر شیخ رضی
 لودی دشیخ حمید لودی و راجہ و پر شیخ حمید پٹان پاپا سوئی ضل ڈارہ پستخانہ دلیبری
 پر سخوغہ خلق داسلام دین تہ راوی شیخ رضی راغی دودہ کال دکی پجو و گرنہ یہ ادہلتہ
 ی دیر مخلوق سلمان کمرل نقل ہس ہانفہ دشیخ حمید زوی پٹان کتب دملاصدہ لداسا نحو
 سرکہ کبینو ست اولادہ کی شخہ دی دالحاداد اسماعیلی فرقی عقاید زدہ کمرل اد وگر حیدی
 ددوی پر اتحاد اولمحد سو پر شیخ حمید رحمتہ اللہ فات سوئی پر حای دفتر کبینو ست
 ادو اتحاد تریج کی غورہ کی اوقرا مصلی راوتسل شیخ رضی علیہ الرحمۃ پر سو پر سلمان د
 خیل ترور رضہ تہ دی داسی پارہ کی دمنل ادوی ستون

پاسر کی

دالحاد پلوردی تر پیل	نکوہ دی زمرہ و کوراوہ
مربہ رونکی پر نہ یارنہ	تا پتور و تو رادہ
لرغون ولی گردہ بیدلی	چ دی گو بنی الی ادہ

سېغه گرده دی ادس آید که
 لودی ستا پنا مد پیک سو
 لفر ندو یی له که بال
 زهر بر غاده تاله گرده

چه پلرودی رناده
 که سر شو مو درناوه
 لودی نیسی په کاوه
 دور خلوی پد رغاوه

شیخ احمد لودی سی نقل کاچه لفر لودی سی د شیخ رضی رحمه الله علیه خبر کون ده

دالحاد پتور تون سوم
 زما د بنده سی تورا کی
 له اسلام نه تر پلیمه
 گرده می سېغه لرغونی دی
 د اسلام پر سبک به ظلم
 دلودی ندوی سستی یم
 تورا نی د بن چر دای
 دای تورا نی دره هو
 ده د بنغو دیناوی مغز ده

زه لرغون خو ملحه ندیم
 که ملحه یم د د بنده یم
 تورا نو شخه پد تر پلیم
 ادس یم گرده پلر غوندیم
 د تورا نو نه تیار یم
 د حمید نه لوی که بال یم
 زه لکړه په آید یم
 زهر من ستاسی په تلد یم
 زه لودی میده شو زه یم

غفر الله لما ضلین ورحمة الله علی الذین انقصوا بحبل الله المتین

ذکر مقبول را باکی شیخ عیسی شوانی رحمه الله علیه
 لغت الله بر وی نوسازی پنجن افغانی کبش پر پر دوسران دجهایک پادشاه
 ی و کبلی پر شیخ عیسی یقوم شوانی و او پر دالمردی سکونت کا او دشر شاه سوری
 پر ودان کی ووندی و سی وایی پر شمر شاه تد خلغو وویل پر عیسی شراب خوری
 کا شیر شاه خلق و گمارل پر دلا سی او د شیخ شراب وینی پر راغلل شیخ پچیل
 کور ناسته و د صراج او پیالده ورتد پراته ده خواهری د پادشاه سرن پر راغی و کیل
 ای شیخ پدی پیالده کبش شر خوری شیخ ویل راسد ته همی و خوره سیری پر صراحی بیکه
 پر پیالده کی شیدی راتوی سوری دلا سی او دغه حقیقت ی پادشاه تد بیان کا
 معزت الله کبلی دی پر شیخ عیسی رحمه الله علیه لوی ولی و او د خدای پتو جید کی بنده
 مشو ند پر پیتو افارسی او د بند وی و یله د پیتو یو شعری دادی

پچیل کارگری پچیل انکارگری
 کله باد ز بیم کله می خوارگری
 کله می نازگری کله می نازگری
 کله می نازگری کله می نازگری

عیسی پیران دی پدی شیوند

کله می یارگری کله اغیارگری

ذکر د سلطان السلاطین سلطان بهلول لودی علیه الرحمة الله الولى
 په مخزن افغانی کنش نعت الله رحمة الله علیه سی کبلی دی چه ملک بهلول د ملک
 کالازی و په پهنه دستان د سلطنت لوانه سکه کړه او د هغه ملک له لودی
 طایفی تخته و نیویری زمانی دی لودی تیر سلطنت هاپه ندر کنش ملک بهلول پ
 سرهنه د اسلامخان تروفات راهی استقلال و موند او تر جنگو په وروسته
 پر دبی خطبه اوسکه و وبله پانی پت اولاهورا د پانی او د سارا و ناگوری
 د هان تر ضد و پوری و نیول او د هند و انود را به مانو سره ی سخت جنگونه کړه
 او اته دیر ش کاله ی پرهنه دستان سلطنت و کا او دیر عادی د عالم پادشاه
 پکال ۸۹۴ هجری قمری د فات سولله په وای

بشت صد و نود و چهار رفت از عالم
 خدیو ملک د جهان کش بهلول

د سلطان بهلول علیه الرحمة وفات په تبه د جلالی قصبه کی و او محمد رسول
 هلا توان هوتک پخپل بیاض کنش سی کبلی دی چه په پهنه دستان د برتاک پچوسم
 خلیل خان یانزی سی رباعی اشاره او د سلطان بهلول پادشاه
 په محمد کنش و ویده

رباعی

ضمی اور یحییٰ ژاوسی له پاس کولید بڅخ کا سلیتون له لاس
په سغه لونی کوهر پخول ستا د امر جبا کا ستا ز موبنه مواس

سلطان بهلول رحمة الله علیه په دار باغی د لغو بډه پجواب ی دار باغی سمدستی وویلید
رباعی د سلطان بهلول

طغ بزغون کیرم په درکه راس کوره اور یحییٰ د داد له پاس
خول می د عدل په دروړون دی جهان بزیب موی ز مال له لاس

ذرد خان طلیس مکان خوشحال خان بیگ علیه الرحمة
محمد رسول بزنگ پخپل بیا ض سسی کبلی دی په خوشحال بیگ د شهباز خان
تلمه زوی و چه په ۱۲۲۰ لمه هجری پیداسوا او د خان خزامینی او غبتلی و
خوشحال بیگ تر کال په هندوستان بندی و او بیای له مغولو سره دیری جگری و کړی
او د او د نزیب پادشاه سره ی تر مرگ د بنمنی و کړه او په دغو تاو کبني مر سو نقل
کا چه خوشحال خان بیگ د خلیکو سرداری کړه له او هم دیر زامن ی درلود
په لوزل شاه اران و او پخپله خوشحال بیگ هم د غزلو دیوان لرید چه دده

رباعی

خبری اور بھی ژاړه یی له پاس کولیدو بخ کابلیتون له لاس
په بغه لونی کوهر پخول ستا د امر جبا کاستا زموږ نه مواس

سلطان بهلول رحمة الله علیه په دار باغی د لغو بډه پجواب یی دار باغی سمدستی وویل
رباعی د سلطان بهلول

طغ بزغون کیرم په درکه راس کوره اور یی د داد له پاس
خول یی د عدل په دروړون دی جهان بزیب یی زما له لاس

درد خان طغیان مکان خوشحال خان بیگ علیه الرحمة
محمد رسول هوتک پخپل بیا ض سې کښلی دی په خوشحال بیگ د شهباز خان
تعلیم زوی و چې په ۱۲۲۰ لمره هجری پیداسو او د ده خان خوامرینی او غبگلی و
خوشحال بیگ شوکان په هندوستان بندي و او بیای له مغولو سره دیری جگړه کړی
او د دودنزیب پادشاه سره یی تر مرګ د ښمنی وکړه او په دغو تاوکښی مړ سو نقل
کاچه خوشحال خان بیگ د خټکو سرداری کړه له اوهم دیر زلمنی درلود
په لږول شاهران و او پخپله خوشحال بیگ هم د غر لودیوان لرید په دده

غزلونه دیر بند دی او د هغه هزل بهم په شعر وایی او قفا بهم دیر نقل کا چه
 خوشحال بیگ د سخلو په بند کښی واده در نته بهور پکوت بند و پستانه ختمان و لاس
 اود د ی ا بهغه بند یخانی راویوست او رنگ زیب نسو پخبر خوشو په دی خیل وطن
 ته راو رسیدی او هغه پادشاه سره ی جنگونه و کړل د خوشحال بیگ دلی اکوړه نومیری
 او سلته ختمان پراته دی پختکو خوشحال بیگ عالم او شاعر پیدا سو روایت کا
 چه خوشحال بیگ هر اید په فقه کښی په پښتو راوا پر و له او دیر کتابون دی کښل
 او په کال ستله سبجی وفات سو محمد رسول هوتک پخپل بیا ضر د خان علین
 مکان داسی شون کښلی دی چه زه ی بهم پدی کتاب نقل کا نه م

غزل

په خبر دی در اقلور باند وشی	پناه لمانه می سترگی په خانه شتی
دا صا یاری د هم گندن پیر وشی	ته خواص لمانه د لاری سرور شوی
لکه کښت په باران سره او به شتی	په دیدن د محبوب و کړمه تازه شم
که په پیښو در صنی در د هم زو خوند شتی	کوره تارا باندی کومی کو دی وکری
که د زنی سبب ی بیا د ما پخول شتی	پیار مان د هغه وقت یم دیغ دینا

خیل یار جدای بسی کاری
لکه روح چه له وجود یو آتد شتی
بخندد بوز مدد بیا اسره و کره
چه پنجه کنجی یا تلی یار آوده شتی

د خوشحال سلام پوارو بنویارانو

گندی بیامی پلید و سره من په بند شتی

وله ایضا

که مسجد کوهی کدیر
واړه یودی نشته غیر
یوی یا نوډ په پوښ
چه می وکر د زړه سیر
بخندد خای پسر گرز م
په تر سر سیدی طیر

د خوشحال یو دینی خوشحالی

وړند وړدی غیر و نریر

ومن ربا عیاته سره ملاله

چېر مناب دی یا تر منده وی
یاری لوسه و سر ننده وی
د بهر پیری دی پدنگه بلاته
بتر تر دانه شکم بنده وی

وله ایضا

هونیار مجید پد ورمونزیاتد کا ورموند وایم که شوک مخ سانه کا

محتاج دنورو نورو نغریوشی سوری چه پخله کتوه باتد کا

ذکر دزرغون خان جنت عمان چه پد قوم نوزری و روایت کا

دوست محمد کاکم چه پخل کتاب غرغبت نامد بنی کبلی دی چه زرخون خان دنوزاد

نوزری واد پکال ۹۱۱ هجری مبارک و لاپ هرات تد اوله سفده حای بقرق

و خراسان سفر و کا ودا ووز بکو پچنگو کی زرخون شکاره بره بند مساند و غیرت

چه شیبانی خان سیستان تد ورسید نوزرخون خان لدده سره جنگوند و کمران

چه داون بکو بنکر هیر و میل دوست محمد کاکم بسی نقل کا چه پد ۹۱۲ هجری

زه و له یام هرات تد پد لجران کبلی می د ملا یوب شیمنی شخه دزرغون خان د

غزل واد شعر و دیوان ولید چه اوراقی و پشمیر دری سوه هم د دوست محمد کاکم

مدایت دی چه زرخون خان دیر ضعیف سواد پد ۹۲۱ هجری پد دیر اوت

کبش وفات سو دوست محمد کاکم پخله غرغبت نامد کبش دالاندی دیوخ چه

شوی د ساقی نامی دی دده له دیوان د اشعار و نقل نوی

شوی ساقی نامد

مرور یار می پند کوه	ساقی پاژ پیلد راکوه
اور می مریدی او بکوه	اوبه تویی پد لبو کوه
زلفی تاوی دسبل کا	پسری سوغچد گل کا
کهدیت پاکستان کا	بلبلان شور و مخان کا
شراب پسری میبانی شخه	زابد وزی صومع شخه
دی بهار کی کلپرست دی	هر سری پیموست دی
د غتو لو تدار دی	پراغو کس سری نندی دی
دچ راغد بکلی غلن شو	جهان بتول سور و زرغون شو
یارانی کاندی طلب کا	سری بتول شور و شخب کا
بنده موسم دپیانی دی	بهار وقت د یارانی دی
من ژوندون سبارقادی	لوساقی پاژ بهاردی
نور و خاور و کس بدیونه	دینا پاد موب بخوند
بزم تود پد پای پی کوه	پیمانده د کد لر می کوه

چه بودم سمد آزاد
ساقی پاژده وقت دلدی
وقت دمیود ویشودی
بغده شوک اوس دچوری
مستان گری پیاغوبن
لاس پورس دی یارانی کا
مجنون وصل له لیلادی
نه سخن سده بلیتون شه
ترا تاو لر زمد راسه
ماته بلام د ربل و لور را
اوس می بل دزچ بکور کچه
چه بل ش نوی الفت دی
بقول اخلاص دی اوضاوی
له ذره کم غش او غل سی

ناباد زهره می سیند بناد
پجوشش کی خم د مل دی
دیالود و کید و دی
چری جام تش و سلور دی
مستی کاندی پیرغوبن
یو پ بل نانه و نغری کا
د جمال پد کاتا
نه مهبوبه حکر موت شه
ساقی یو کوی مجنونه
چه یو تش می دن نور را
لهبر چا هر شه ی تو کچه
توله صهر و محبت دی
تیار و رکده سی رنای
جهان توله کل و مل سی

ساقی سحر مطلوب دی

دستا لور پیر زو نوی

خوند بدنگارنگ دگلو

دند به بزیم شپور تو دی

جام به تشر دآرزوی

نوساقی پاتر بهاردی

یاران ناست ننگی خلودی

درهم راسد عنایت کره

سر ملو شخو دکر بهام کره

چر سو به بزیم چي تو دی

دجهان ویر و غم بیرکا

په پد مخ کی موبلیت دی

نوبهار خلک سر غوب دی

نوبهار به پد قد بندوی

بی مستو بی له ملو

در نقی غند سرودی

درک بجهار او پیر زو سی

بزیم تالده امید واردی

ستاد جام پامید نوزدی

بزیم تو د محبت کره

دیارانوی انعام کره

در نالو غوب و سرودی

یو دم بند پد عشرت تیرکا

لچیان سبا یون دی

ذکر الله تعالی پرستم نومرد دست محمد ماکر علیه الرحمه
 ماکر بابا در زیارت دپاره پیکال ۹۱۲ هجری و لاسر هرات ته او بیا چه راغی بدوب ته
 پیکال ۹۲۹ هجری یو کتاب پشور نظم ز چه نوم ی دی غرغبت نامد د کتاب
 چه مالدیه شیرین بیتونه په شوی لری او د غرغبت بابا قدس الله سره الیریم
 حکایات دی او لر شیتو خلقوی روایات را هجج کری دی د غد کتاب زما پلار
 په توبه کنبی سیندلی و او ز موبز کمرهول کنب موکو چنیو او ز شیو په سبق دست
 دوست محمد علیه الرحمه پخپل کتاب کنبلی دی چه زما پلار بابا برخان بهم یو کتاب پشور
 کنبلی و چه نوم ی و تذکره غرغبت هغه وقت چه بابا برخان وفات سواد
 زه پر کور ندوم نو هغه کتاب ورک سوی داو چا ضایع کری زه چه را غلم
 د خپل پلار په ماتم هسی ویر جن نوم لکه چه کتاب ورک و ماخو د هغه کتاب
 خبری ادریدلی او په دار و دار و ویلی وی او هم می یوشه له سغو تخته پیاد وی
 نو ما پر خدای تو کل و کا او هغه قصی او روایات می بیا په شورویل خدای
 تعالی جل شانده دی زما پلار سعی مشکور کا
 هسی وایی کنبو کی دی
 کتاب عفی الله عنه چه مالد غرغبت نامی تخته د غد حکایت را نقل کری دی

حکایت له غرغبت نامی

له نیکا نو روایت دی	هسی توله حکایت دی
نور محمد کا کرادی دی	چه ی فیض تل جاری دی
د نیکو توله خولی وایی	چه غنبت ی راندنایی
چه کاکړه نیکه زاهد و	لوی شینن لدر تل عابد و
تل تر تل سې عبادت کا	پردی یاری ریاضت کا
شپې ی رنځ په لمانځو دی	په ژړا و په نادو دی
نهی خوب نهی خوراک و	عبادت ی ژوند و زواک و
په بد کسینوت په لمانځه	یا بد کسینوت په ستاینه
ورځ ی توله پقعه وه	شپه ی هم یوه صحبه وه
توی سیر دلاهرت کا	په یوه گولدی قوت کا
عرق به تل په ذکر الله و	هر سبا او هر بکاه و
یوه شپه دی عبادت کا	هر گاه ی ندامت کا

مترگی پتی سولی در خوبه
 بسی خوب ی ولید گراند
 وای ای کاکرذ وید
 سا قدم زما پروردی
 شده و درج دده لما خند
 وی پاته لتا نوردی
 و جهاد کره پرتا فرض دی
 بود ورج جهاد افضل
 شوب چه تل لمنج و روره کا
 طری شره دین سمدادی
 لتا پاته دوا پره دینیه
 توره و اخلاص مجاهد شد
 دضای نور پر جهان نور کرد

په شیو شوی و دیستر
 پر غر غنبت نبی بنه اند
 لتا خوش پیر نیکو یه
 ماسوا کنی دی قراردی
 و شبنق عبادت کرند
 شی او درجی دیکوردی
 و اجم ستاد غاری قرض دی
 تر ملو کلو لما محل
 پد جهاد بدی پورد کا
 بیا خدمت و خلق اهد دی
 شان خبر کرد بندند دینیه
 دلمی خدای و دین قاصد شد
 دا خدمت ی پچان پور کرد

چو دلشهر عبادت سی	خان و ظواهر معیت سی
چو دلخوبه و پیرین کاکر سو	دغز اپر خوا نومه سو
زغره نول ی آراستد کمال	دغز اغشی تیره کمال
هرات خوانده پد تلوتلو سو	د سلطان عیثات لملو سو
دیکره هوری جهاد دن	د سلطان ملشو پملون
خو هوری شر دنیا تیر سو	د غاز یانو پتول شمیر سو
چو ی هلقه هم دفات سو	بنج پخا و رود هرات سو

میره سی ژوندون کاندی

مری دضای پیرضا باندی

ذکر د محبوب سبحان عبدالرحمان علیه الرحمة محمد رسول هوتک علیه الرحمة

مچل بیاض کین سی کنبلی دی چو عبدالرحمان بابا پد قوم جهمند و او پد پینوری
ژوندون کا پلا ساری عبدالسار نومیدی او پد بهادر کلی دی دیره وه عبدالرحمان

بابا پد ۱۰۴۲ هجری پیداسو اولد ملا محمد یوسف یوسفی شوی دوست

وکا اولد منه تخی فقه او نقوش زده کړل او بیا د لار کو با ت نه بلندی هم
 سبقونه و لوستل او بند عالم سو پد سو انی ی دنیا پر مینوله او اکثر به پد غور و زړ پد
 او کله به د لار دهند و شان پر خوا او د خدا ی عبادت بدی کا د دنیا پد کار به نه
 مشغول کید ی عبد الرحمن بابا یو عالم ربانی او عابد سری و او دیر شروندی د خدا ی تعالی
 جل جلاله پد محبت کین وویل او پد پستو کین پد رحمان بابا مشهور سو پد ۱۱۱۸ هجری
 وفات سو خلق ی تر اوس د پینور پد حدید کین زیارتونه کا او دده شروندی لولم
 درحمان بابا د بیتو او غزلو دیوان مستند او دیر دیر پیداکین ی هی دایم فقر محمد
 هوتک غفر الله ذنوبه پد ظل الله پادشاه جهان شاه حسین کا بیان دانستول او
 له پینوری د عبد الرحمن بابا علیه السلام دیوان نقوشند را ویرل او یقیندار
 کین علما اوز یاد و کینل او اوس دیر دی فقر او د خدا ی دوشان د عبد الرحمن بابا
 شروندی دیر لولی او خوشنوی او عام خلق فالونه پد کوری حتی پد پنجشنبی هم دا
 کتاب دیر وای او خدا ی تعالی دده پد دنیا کین ی برکت ایسی دی چه دیر خوب من
 زیره دار و پد کا او هر غریب او محتاج مستحق کا زما پلار سی نقل کا چه پد
 قند بار کین در انضی زرگین خان جوړ دستم تر محمد تیری وکا او خلق د خدا ی پستی

چذاب سول چه پیرگ خوش سول نو دوی پد کو کران کین مغفور ریحانی برگزیده صدانی
 حاجی میرخان هوتک بنالم خیل تده و لاسول اوله بخدی چاره دکار طلب کرل اولتولو
 ادیل بر دول چه دی وایی بغمی گری بخد مغفور یوه ورج شرماسامد له نوزو پیتنو
 خانانو مشرانوسر مصلحت وکام او هسی ترون وکاپه ظالمان مره کری او خانانده
 لجز و ظلم و زغور ک پد پای کین حاجی میرخان علید الرحمد وویل راسی چه عبد الرحمن
 با با قدس سر هم و پو بنتو چه دده دیوانی خلاص کاسی شغوند و بیت
 زد مکتوب غدی پد پتد خوله گویا سیم | خا خوشی خا تیری کا ترغوا خا
 کینت و عشق پد توده ز غلامان چری | سمندر بوید چه زلیت کا پهر خا
 دغه میتونی و لوستل بخد مغفور حاجی اولس تده وویل چه دظالمانو کار تمام دی
 ماوس دستی خا خوشی به شتر دده فتولد به پد پتد خوله داکو بنین کرد چه ظالمان
 رکسی چه مناسب وقت راسی نو بزه پرتاسی بخت و کیم بخد وقت باید قول تیار یو
 و ظالمان له وطن و با سو نقل کا چه یوه میاشت وروسته بخت مکان حاجی میرخان
 داولس میان او خانان را و بلل او پد ما بخدی جبرگد و کیم له اولتولو یقرآن قسم
 وکاپه دگر تبین خان ظالم له جور خانانده خلاص کری پردی وقت بیا حاجی

میرخان مغفور لدرخان بابا شجوه دابیتوند و نه ستل بیت

چه اسمان یحیی پنهان گری پسماب و	خدا ی و ماوند بنکار و کی بخند غمر
چه رقیب راته تیری پزنجیر و	نخیل صیب را با ندی پرانت هم و
پو حال ی منت بار اوس رحمان	به صدف کشتن دخل نشسته دلو بریا

نقل کا به دندای به قدرت دغد و رخ پر آسمان اویرج هم و نه چه حاجی میر مرحوم
 دابیت و دوست بخند گری لمر بنکار دسو اویرج ی لدرج بستند سوه و لغو هم دغه
 یوا کبھی مد و گانه ادبیان و صفت مکان حاجی میرخان خلعت و دیل دادی د
 خدای تعالی مهربان و لطف بهم ز موب ملگری دی اوس نوه وقت دی چه توری ندیکو
 و گانه و او کانون لدر دنجمن و رخورو بخند و چه به ۲۹ د ذیقعد الحرام ۱۱۹۹
 بجوی اوس قول سول او د صفت مکان حاجی میر به مردید قند بار و نه ستل
 د بنجان ی قول مبه کرل اوس به نو کاتب الحروف غفر الله ذنوبه و عبد الرحمن
 بابا شحرون را نقل کا

غزل

زه داهی دیوانه و مجنون چاکرم | لدر و اوج لدر رسوم بیرون چاکرم

پو پیم چه داجاری پیا توک ه | یونی دخیل نگاه بدافسون چاکرم
 دمی سترگی کوم باند لومده غمزد | دوب هید مندی چاک و چون چاکرم
 نهان توفیق خود فتنه را خنجد | پد فتنه روستو مقصود باکرم

رحمان بیخ لخیله کانه خبر دهم

چه داسی اند زبون او محزون چاکرم

ذکر دشیخ الصالح محمد صالح . حمزه الله عید . بسی وایی کاتب ددی کتاب محمد چه

علا الدیار اللوزی بد غنچه صالح کهن کنبلی دی چه شیخ محمد صالح یقوم اللوزی و چه

صهک کهن او سیدی او عابد او عالم و چه وقت ی پندرسن تیراوه او دملق اند

ارشادی کا نقل دی چه شاد بیگ خان دقندار صوبه بادشاه شیخ محمد صالح دغونبت

چه کابل ته ولا بسی او بته دلقه ته فیض و کبری او پد تدریس دعلومه طایفه بد آت

وما شیخ محمد صالح و رتد کنبل چه مالد طح دمنز نشته او پد نیایستی نگ لغوای

زما داسی مقصد دی چه دنیاماته راسی ند چه زه ولا یسم دنیایستی کد زما غرت

غزایی ما پیرین ده او پد نیایستی می مد مسافر کوه چه دغخط رسید

شاه بیگ خان و ویل زما هم شاعرت مقصود و ندی غزتی بسی وایی محمد

چه طایفه یار دخیل شیخ پناهند کین کتاب چه تحفه صالحی نوم و سپهر کتاب کین
 دخیل شیخ علیه الرحمہ احوال او خبری و کیندی اود دشتخاری یکین صفا کرل چه له منجی
 فتحه داغزل دی چه شاه بیگ تندی کینلی
 غزل لشیخ محمد صالح

بیجوده منت بولی دوز چا ورم دویان زدی بکوش پیکر سپه ارم زده دشتی پیا زار بار دشت سودا ورم خزانسی که دوی مل جهان پش ورم عاقبت خادرو تدبیر عمل پیشوا ورم	دیلی دینی فیض هر سبا ورم چه اشای دشتی ناچار چه پلاس کینوت پر دنیا له تجرت شرک دینا کی دیلی لیدل درب پد سپه بانگی کرد پر تخت می دیلمان سپهر کری گوی
---	--

بیدار عشق خوشحالی پر ما صرام
 زده صالح که پد خوله غوغی پزیر زما ورم

غزل دله ایضا رحمه الله

روغ بادنی پدارود دشتی داد زده دارو جو نکره حکمانو	چه پزیره ی غشی خرغسی دشتانو چه دوزن لرسته صلاص پزیره دشتاوی
--	--

مگر بعد چه حبيب دى هم طيب دى	کار سازی کاد خوارانو رنجورانو
شيخ اثر ابا ندى نگاند عالمه	نبد ويل درو گوهر دنا صحنو
اصيقت زرين غواري روغت کوکل	زره وي وهاي پد مشکو لو خوبريانو

که صالح خندی دزد پوینو پایي

نزد دولت پر دنیا نشسته طابانو

ذکر و مقبول ربانی علی سرور قدس سره الولی پد تحفه صالح بنی سبی رادری
 به شیخ علی صدر شاهو ضیل لوی و پیر دیندستان پختان کی دیره و او خاوند و دکر اما تو
 او خوار تو چه طلق به بر کله ضی لیدل به مخزن اخفای بنی هم نعت الله سبی و ای
 چه شیخ لوی لوی کرامات بکار دکرل او خلق پد و گرد بیدل پد تحفه صالح کی رادری
 چه شیخ بخیلو مریدان و تدرج ایت کا او عظموند او دسوالو ابو ند بی ویل او و تقوف
 مشکلات بی حل کول یو و روح سوال ضی و سوچه پس ترا هر لحظه مرگی رجعتی است
 مصطفی فرمود دنیا ساعتی است فیه مقصد لری زحم و بزرگ و رجعت کله دایم او
 مستمردی او که دامرگ و رجعت دایم او مستمردی و یو توبه بیات جدایات
 مستمردی او و تاسخانو عقیده بسی بنفد عارضه ربانی سبی جواب در کا

چه ذات ماسرادی لب بدنه ذات دانست ثابت دی او بدن متخلل دی بستی وایی
 اَنْتَ اَنْتَ لَا بَدَلْكَ فَاِنْ بَدَلْكَ فِي الْعَقْلِ وَلَيْسَ عِنْدَكَ مِنْهُ خَيْرٌ فَانْتَ وَارِثُهُ اَنْ شَاءَ
 دغدغه مرگ در صحت بدنی دی نه ذاتی او بر کله چه تخلل و عود سابقه ذرات توئی پیرنهای دیرزی
 لاف ذرات او بهر غنچه مجدد دی چه در دنیا عدم تحقق ثابتهی او بهر چه مصطفی علیه السلام
 و دویل الدنيا ساعة رشتیا کوی پد تحفه صانع کهن دعا عارف ربانی علی سر و لودی اشعار
 دی چه داغزل خنی را اظلم

غزل لعارف الربانی

محبت پایدمی نوش که پیچاز کی	حق نوز و نیم پسترنو دایاز کی
درست وطن رانه در یاب شوی دیدن	دیدم تشی عر خدا ی می سبب ساز کی
که زه می ششم هم لکور کرم سر پور	ناگهان چه می دلبر پود آواز کی
در می سرخوش در قیب پیتره تیغ می	هم بدغم که می دلبر غنبت می هزار کی
زه دیار جدا ماناست و یولده بلده	پیر غمازد باری کانی غم ساز کی
گران بلیتون بد و میگویند ویند	چه تن ناست و می خلات کی سره زار کی

ای سرور غمازان شوه بی حساب

پاک الله و صورت تشی مغز پیاز کی

دو بجه خزانده په بیان د بغوشا غرانو چه زحوت محاصرین دی غفر الله لیسیم
 ذکر د اثنای بزم ران ملا بان توخی ملا باز توخی په انور کب اوسی او په
 اصناف د اشعار د کب استاد دی غزل اور باغی وایی او د شاعرانو انبار دی اوز ما
 چه محمد هوتکیم همرا دی هله چه نقد بارته راسی ز موبد مجلس پیو دی او یاران دده
 له لطافت و طبع ممنون ملا باز مادی د سلو مودستی او په فقه شریف کب تیار دی
 هله منطق و حکمت لوی او خپلو شاگردانو ته دی درس ورکوی د مخ پر ابتدا و توانی
 تللی و او په پهنه دستان ی له استادانو است کمری لطیفه

هله له هلاکت ملا بان راغی او یقظه بار سنی ز ما میلمه سودستی ما چرک حلال کا
 او طعام ی تیار چه دسترخوان راغی ملا باز بسی شعر و واید
 شعر

پرو لودون دی کرندی	د باز برضه یو پیچی دی
د باز نیم روی د غرقشو	اوس می بس با پینکی وری دی

ما تر جند سپین دی نیم لال او د میلمه یلمه ستا ته می پوخ کا دا بولد

دده د ملاو شنه دده

بیدار نمی چه می و نه بختی بجز روزی مگو
 داستا لغت ز بر کی دی پروینو کلون
 زه تخی میسوم بخار پدیدر نه پل
 داستا پر عشق کی می تر شا کا دینا دا پر غم
 لار و رفته نسته چه دکنیوم دژو پو کل
 کجل در و اختلا دوا ری ستری بزد متری
 پکار می ندی تا با جماعت جنت زیری گل
 | پرتامین بیم بی لثامی نسته شیخ اند سینه

راسد پر شرف راسد لیلی توی نزدی سدل
 راسد پر شرف راسد لیلی ولی لما کی بلیتون
 که هر شو بستم نه پیریدی می ستاد عشق شوان
 راسد پر شرف راسد لیلی چه دپرزو کم ملهم
 حساب کتاب بجای می دوا کات مینی برهم
 راسد پر شرف راسد لیلی چه دپرزو کم پوری
 لیدل به ستاد جم کوم اندی مینی نکم نوری
 راسد پر شرف راسد لیلی چه سره و کرد خواله

زه دغرو باز دم تا بندی کر مد نفس کی پر شته

یو وار می خلاص کند چه یازده کریم دوزر خپرون

ذکر افضل المصیرین ظل الله فی العالمین شاه حسین لا زال ظلال سلطنته من مفا
 المسلمین پادشاه تاج ظل الله شاه حسین بن احم فیل بزمان و مد مغفور جنت سلطان صبی
 میرخان نوری د پچه اوس پخواستی کس پادشاهی او پشانه پیوری آسمان
 پادشاه عالم پناه پ ۲۲ دجیح الاول پ ۲۱ الله بجوی پیری کس کلات

پیداسو بخه وقت حاجی میرخان دبیت الله ادا صفها سفر و کا پادشاه ظل الله کو چنی و
 اوله اعلم علما طایار محمد هوتک نخعی درس ولست او تر دوسو ملو پوری دهمی
 دفعه او تفسیر او منطق او دیوانت کتب و لوستل او پد قند بار کی له پلاری مصال
 د اهور زده کرله او پد حبت مکان حاجی میرخان پد ۲۸ ذی حجه الحرام ۱۱۲۴
 بهی پقند بار کبش وفات سو پادشاه ظل الله نورس مکن و او دخیل مشر و در شاه محمود
 خان سره و میر عبد الغزیز پد حاجی میرخان و دوسو پسله مرگد دور و پقند بار کبش
 مشر سو خود اوس رعایت ی کم کا ثوبه ۱۱۲۶ بهی دشی دنا سرخ له قمر له
 بام خطا سو او را و لوید میر سو دخیل عم تر مرگ و روستد میر محمود پقند بار کبش
 پادشاه سو او دستان او کرمان پر خوی بنکر و کا پد ۱۱۲۵ بهی پد
 اصفهان دضبط دیاره دلا پقند بار کبش خیل و دور پادشاه ظل الله شاه حسین پادشاه
 کا او دقند بار او فراه پادشاهی تر غنی ش حسین تدور کرله او دلو غلج ملکا نواد
 خانانو او مشرانو شاه حسین پخپله پادشاهی دماند او خطبه او سکله ی پناه مبارک
 جاری سوه شاه حسین ادام الله دولته دلا و او متهور پادشاه دی درعایا
 پد ادرسی او د دادخواه نو فریاد اوری دظالمانو لاس کوتاه دی ادرعیت آرام دی

د پادشاه عالم پناه دربار کیش تل علما و صالحان لار لری افضل العلما ملا یار محمد هوتک
 چه د پادشاه استاد دی لوی عالم دی پد فقه کبلی کتاب مسایل ارکان منسند کبلی
 دی بل لوی عالم دی عصر چه د پادشاه ظل الله تر ظل لاندی شروند کا دقتد با برجام
 امام ملا محمد یونس تونخی دی چه د ملا محمد اکبر فرزند دی اود علوم و تدریس کا او کتاب
 و جامع فرایضی کبلی دی پد پستوا و بل عالم جامع الکمال ملا ز غفران ترکی دی چه
 مدار المہام او صدرا لافاضل دی او د پادشاه ظل الله کبلی لاس دی او د محمد چه د
 پادشاه زوی دی استاد هم دی ملا ز غفران چکمت اور یاضی اطلب کبلی استاد د
 او طه شند ز غفرانی چکمت اطلب کبلی ده د کتاب بهم لیدی دی او مطالعه کر
 پادشاه ظل الله شاه حسین پنجاب کبلی مری دی او پدینو لو د محالکو کبلی گرندی د
 غلجی طرایف تر غزنی پوری دده پادشاه معنی او پد ابدالیو کی تر ستیاند او برات
 حکم کا پد شمس الدین بگری شاه حسین بنبرو کا او د بهادر خان پد سالاری
 و شال او بدوب ولایت فتح کا او پد کال ۱۳۹۹ هجری پد پادشاه ظل الله تر
 دیره جات فتح کرل او تر کرملی صفا کرل اوس پردغور تو له فکرو دده سکده
 دده او حکم ی ساری پادشاه عالم پناه پدارک کبلی دقتد امر سجد قصر چه نارنج با

بلند پند و دوش در بار کا پکتب خانه کنن او به مجلس کیمی علما بح کیری ادشوار او فضلا
 به لوی زنده محمد بر تک کاتب ددی کتاب هم پدی مجلس کی یم ادیا شاه ظل الله اشعار
 ادبیات پندام کاتبم ادکتب ددیوان ی مرتب سوی دی کله به پستو اشعار وایی
 او کله فارسی نثری نثر هم میل کا ادکتب دیوین استاد العلماء یا محمد تهی قرات کا
 به سهو و سقم ثنی زایل کا او دیا شاه به اشعار و کنن بر سهو لیده شی ادعلای بقول
 به بزرغت او دعاست قایل دی ادصاح ته مایل هسی وایی محمد کاتب دی کتاب
 به یوه دوش دیا شاه ظل الله به قهر کنن مجلس او فضلا ادعلما سره راهتول ناگا
 احوال سوچه تا صدر راغلی دی او پیغام ی لدیری نئی راوری ملازعفران
 دبانڈی و لوب یوگری پس بریند مجلس ته راغی ادزیری دفعه د شال ادوب ی
 وکا او دا بنو ز می عرض کرل
 بیت

صین پادشاه د محنت ندان کوری	چری فتح به بکرو بوب و شال کا
د ازیری ی راوری دی حضور ته	فوزعفران انعام بر سر زعفرانی شال کا

شاه عالم پناه نثر زعفرانی شال در کا او به دغد مجلس ی تهر حاضر نیو ند شاونر
 شیدل ادیا شاه به انعام بر بلند سول هسی وایی محمد کاتب ددی کتاب به

پادشاه جهان پناه اشعاره پردی او در دل خورده و لند و نال گل لوم چو
مجموعه د کدم امول ملوک نظام خان خا

عزل شاه صین دامت سلطنته

بلیانده دی دغو پیاو چور کرم	پد تیارو کی دسجوانی تا دور کرم
بلیانده دی سن او نیکی زبیری آری	ستا د فکر پکړ داب کین تل عبور کرم
د فراق پری می کبوت و مری ته	یجهان فکری رسو لکه منصور کرم
پوصال دی هم نابنا دیمه د لری	د بلیون فکر پزړه کین نا صبور کرم
د باغوشی می د خور پیکر کین	خا زانو پد غزو و غم و بهور کرم

خلق یاد ز ما د عشق پد لیونو کا

زه مسین محبت هی مشهور کرم

ذکر د شاعر شیوا بیان محمد یونس خان
چې په سنه ۱۳۰۰ هجری پینورته تللی و م. او هله دی چخیر کین محمد یونس خان شاعر
شیوا بیان ولیده او دده اشعار می سماع کړل محمد یونس پد غده نال یویرش منی خوان و
او پد قوم موسی خیل و چې پلازی نور محمد خان له موسی ضیو شخړه کسی د باب سره
غله

و به تیر کش او سید محمد یونس به پیشو رکنی علمونه او تا بوند و توسل او به بخت وقت چه
 عبد الرحمان بابا شوندهی و د به خد شاد سو او دشو دیوانی جور کا چه دیر نزل
 ری و پنجیر کهن معروف سو محمد یونس مهبان دوست او کریم سری دی سافزینی
 پنجیر کهن پیره اوسی او کد شوک عالم او شاعر دده کرده وری دیر قدری کا
 او به عزت داری او میله نوازی کنبی حجت کا رحمت هوتان حکایت کا به محمد
 یونس بچله دیر د کنبی دیر باته کریم او بره وری ماته دیل چه یو دن شید لاوله
 به دونه به بعد یو د چاشت ی زما عزت و کا او بره وری بهی اشعار به بارانده
 یل دغه دوه غزل رحمت دده لدیوان ماته راوپل چه به دی کا به تیر کشی
 بت کا دهم ددی تعالی محمد یونس خان شوندهی او مغزوری

غزل

نور و نرو پیمینه باندی سر چا	کله بیا موند شیرین وصل و دیر چا
دش بت ی ساله صفت روزی نوی	به دوا حسن بلیده شمس و قمر چا
لد پدمی خیل مهر رهبر نوی	را کا وه به دد لهر نور خیر چا
مد استاد زلفو نوی تر شام شوی	دوباره به دیا دوا ل شکو غیر چا

پوصال پس خوانا بستر کو دوری
 به آسان دل یا سوزد کمتر چا
 بایسته ایلی به نغمی پکورین
 تو جلد تهنون نشی نه بر چا
 جدایی بی حق در ترج لک کنهیر کا
 چه نوشلی دوصال شید و شر چا

و لرص تدی کا و و سپاره یونس

مقصود دندی میند لی بدمنز چا

نغزل و لا ایها الظالمه حکم ه

شیرین یار خا دوا بستر کو تودی
 چه ی نور دست زنی نقد کوردی
 پدینا کمن چه بنیاد اشنایی ه
 به به خنده جدایی پوزی پوزی
 و او بیلا عاشقی لهر سحره
 لیونی عاشق ویزار له پور و مردی
 کد بیدر شانه زبانی و کوم دی
 ستاد حسن خبر ملی لور پوزی
 دمحنت جوی دروند و بازی کنبینو
 خوار عاشق تر دراند بار ماند و نسو دی
 بادی بجم و نغز و دتد نرسیدری
 نقد شک چه ستا منتی پر بری پوزی
 چه دشتق فراغی نوی پوگل کمن
 نقد زه لک مرده نوس ی کوردی

زه یونس چه ستا پمینه کمن رسوا شوم

اوس چه بیارته جا واته راته پیغوردی

و کردش از زمان عبدالقادر خان قبل
چه در عثمان خان و نیکو بوی دی نواب محمد اند
همی روایت کا چه در خوشحال بدیل مقبل نرمل پس عبدالقادر خان به ۱۱۳۰ هجری قمری کابل کی
لیدل شوی و چه در جملو د قوم نر اکابل تدر اعلی او دما روانو د تیرید لو خبری ی و بنگین
پیر خا کولی و ایی چه عبدالقادر خان غنبللی او کردی خان و د خلیکو خانان ی تابع و او د
نور به سلطنت هجری ۱۲۳ د جادی اثانی واقع شوی و اوس چه دغد کتاب کوم ماته
نزد شکاره چه داخان به وفات شوی وی کدنه خوشی کینم چه وفات سوی بوی نغد چه
اوسی ی چا در زمانه خبرندی را کدی کد به مروی خدای دی و نجینی همی و اسی به
عبدالقادر خان به بندستان کینم هم عروند تیر کرد اولهتد به نقشبندید طریقت کیند
سو متعبدا را پارسا سری و چغانی او مشرتوب کینم انصاف کا اول خدای بهی ترس کا
عبدالقادر خان دشر دیوان لری او دیوسف اوزلینی قندی پر ۱۱۲۰ هجری قمری نظم
لصیوت نامدی هم به پشکو و کنبله او شیخ مصلح الدین سعدی کستان ی به پشکو و او را
به ۱۱۵۰ هجری قمری یو بل کتاب نظم کا چه نوم ی دی مدلیقه ترک دغد کتاب ما به ۱۱۳۰ هجری
هجری که عبدالقادر خان بهادر خان وید چه د مؤلف به سخط و بهادر خان دامت
همی روایت کا چه به دیره ما دغد کتاب و موند چه دیو تشک پجیط کینم و نقل کا
چه عبدالقادر خان د لطر لیت نقشبندی کینم خلیفه هم او د پیر خلافت ی کا او د

شادی کا شیخ رحمانی سعدی لاجپوری پخلافت تاملی و عبد القادر خان شروند دیر
 دی فواب محمد انوار دده سلی غزلوند لکامل راوپل ادس زه دلند له حد یقند ترک فخر دده

غزل

یو خوش شروند نقی کا ندیم

پکین غم دخیل اشناوی تل تل
 تری محروم شوه په شوکانی میل
 شمع تاچه دخیل سوز قصه دین
 دالنه پری معشوقی و لگول
 کدی مخ په پلو پست و مالیدل
 شمع اور پد تندی بل کمر گزیدل

دیرغ نور غولند لیری شوله دل
 شبنم وصل دگل بامونده خاموش شو
 بند چه ژبه د قلم شوه په مجلس کبیر
 عاشق شیخ مدد خبر د مشق بسوز
 فانوس په پرده شراغ غم پتیزی
 پچا تم د پروانه چری جان وسو

درستد شپه د پیار و عبد القادر کوه

تد بی غم په پالنگ بازی شمل

غزل وله ایضا

همیشه غم کوه د پریو تلو
 غافل شد دیو شو د و تلو
 د بخو محزون ندی د کتلو

شد خوش د پادشاهی تخت ختلو
 پری اوس کری پخلو حوری روی
 پیشه همیشه دل آزاری وی

کله

خند تلکی چه زردوز جامو کبر	چه غنای یافتن و اسیر
داخل دسوره نالت نالهائی دی	چه بیخ کو بی غلا حیرتی

بغز زده عبادتا در چه مردوی

پلوکل دندندی دسا تلمو

ومن رابعیا تلمو

وقت دخران و دی لیدل	پوشو بلبلی چه شره پیل
نورای خستدوی و بی شرای	په بی کلونو و پاییدل

ذکر دصدا اکابر دوران بهادر خان اداام الله بقا ند پدی دوران بقند
 مشهور دی پد بهادر ی آتور یا لیلوئی معروف دپا شاه ظل الله بان و اود بنلوسا
 دشال او بدوب کلاوی ی فتح تا او دیری ی ضبط کا دبری سندی سر خواند چه
 کا بهد خای اخلی او بری ی لرازل پد برضدی بقند بر کبسی قول خلق پیر
 او محت جان او فقرای پدم او سخاوت مایه دی دجو دلاس ی زر بخش دی
 هر کله دغریا نو دتگیری کا پادشاه عالم پادشاه حسین ی پد و ظا بکا او
 عوام ی پد امیرالامرا یا دکا خان عالی مکان پد علوم کبش عالم دی او پد اشا
 بی نقیر شرا او علماء پلاس دکر م پالی او بیچ تلدی مجلس لدی لالیفو خانی نوی

عجله نبی پدوران طاق وی او پیا بندند پد علماء تد حاتم دی جده لسفده راسی علماء او
 شوا سیله ها او دوی تد بندنی و ه خالق تعالی دد اکریم دوران او حاتم زمان تر دیره
 خروندی و ساتی آمین یارب العالمین بسی وایی کاتب الحروف محمد هوتک غفر الله ذنوبه
 و ستر عیوبه پر خان عالی مکان دوی کتاب دپاره لیکلوا اشعار و فنی مانه نوه بدله راره پد نقدی
 خت کوم پر کتاب له ذکر خیر ددی حاتم زمان خالی نوی او هر شک چری و لولی دعا و
 و کا خند بدله داد و بدله

بیلتون د زوردی تر لیموی سهار سخم شاخی
 د امر د یاقوت می پلمن کس تا پخیم شاخی
 گوره لیلی یاران داو بنوستا پد چیم شاخی
 راغله لیلی پد شینکی خال نشا پد گلو کوی
 سهار چه وزی سیل کا بربغ پد بلبلو کوی
 ملای سترگی ی کا ته پد ویر تر نو کوی
 دژ و بل درید وینی پد هرگری هر دم شاخی
 سبکی بخلی د باغ پلور میخدا نیا مد کوه
 و ریت سوی زده می دی سین پوری خندا مکوه

لکه شبنم شاخی
 پد سخم الم شاخی
 شعله پر چیم شاخی
 پد سرو مشکو کوی
 گل پد اور بلو کوی
 زیب پد کجبلو کوی
 لکه شبنم شاخی
 عاشق رسوا مکوه
 راشد جفا مکوه

زیم پتنگ تری دیوه ما جلبلا مدکوه | | نورظم بیا مدکوه
 بیم تله عشقه لیونی پر ماما تم شاشی | | غم اولم شاشی

ذکر د شاعر صقیق طالع محمد صقیق یو پلزی | | پدار غسان کی اوسی دیار محمد یو پلزی
 نوی دی اودوی زمانی خوان شاعری پیر عمر درویشت کلن دی صرت ونخی
 پر طالع محمد نوز بریتنج ویلی دی پد فقه او منطق بهم یو چیز ی کله پد قضا تدراسی
 کاتب الحروفی وینی او مجلس در سره کا عشقی خوان دی او زیه ی لاله لاله ایستلی بخل
 محبوب پس زاپی زاری کا گریانی کا در دهن زیه لری او سترگی دا بنکو دک کی لری
 مینی سی پد اوسوی دی پد نکوه کلن درک وی سوز ناکی بدنی لولی او کله پد دوندان
 پد دلد کبیری مجلس ژری او مخمجن زیه ند چنلو ناره غلبو سوخی زماند دده
 پر کوانی افسوسوند کا او عشقی صنون تدر سیدی دی بالبداهد اشعار وایی او
 دزیه درد پد سوده کوی یوه ورخ و کاتب الحروف پلور کنش و او مای د حال پوسند
 کوله دزیه پنجاه کسبوت ژری او دا بدله ی بالبداهد و وید

بدله

لله لیل پد بیلد کله بل ارمان نلری | | هسی بی یاده بلد بیلد عاشقان ند
 پد ژر کا ندیم بیلد یاره بل مطلب نلرم | | پد هسی سور سید پو یو بل سبب نلرم

بی یار نوزده نقواب مد نوز مطلب نرم
 تر تا چه مکان قربا نومدای نیاز خند یار
 لستر گو او بنی تو یومدای نیاز خند یار
 که تندی و ترش کد پر پردی اختیار خوتا زدی
 زده در اعلی دی میلده سابعاره دی
 چه شوک من سی بی له یار بل ارمان نری
 تندی نموند گلو مدای نیاز خند یار
 زده می بی تا پد یوساعت دمد او توان نری
 غم د پیداندی بلجیاره خاص ماره دی
 دزه لکور شخه تگ پد شخه شخه شان نری

ذکر درگزیده سبحانی ملا پیر محمد میاجی
 زوی دی چه ملا سرور له میا فیر الله صاحب شخه استفاد کرمده او ملا پیر محمد لعلخیز
 پیلار خضی و موند د علین مکان میاجی میرخان سر پیچگو بنی ملری و پیر شاه ظل الله
 و در شاه محمود ادام الله دولتهم اصفهان تدولاب ملا پیر محمد هم ی هلمده و غنوبت
 اوله انفس میون ی استفاده کا او خلق دضای شریعت او د امام اعظم صاحب
 مذهب تدرا بولی نقل کا چه پد اصفهان کبنی میاجی صاحب لدرو انفس سره با حق کا
 او پد دلا یلو علی دوی ملاست کا لکه چه علماء روم چه پد اصفهان کبنی دی هم
 ملا پیر محمد صاحب عزت کا او پیر افغان ی لعبت کا میاجی صاحب یعلم اخلاق
 کبنی یومتاب کبلی دی چه افضل الطریق ی نوم دی او پیر محمد کتاب عقاید و او
 اخلاق و بیان کا پول کتاب هم لرند چه القرائض فی رد الروافضی نوم دی پد

افغانی طریق کنی و احکامات کنبی دی چه زه ی له سغه کتاب ولته ثبت کاندیم چه په دی
کتاب کنبی یا د گاروی حکایت

د دی لاره لوی ولی و	شیخ متی چه خلیلی و
لوی شهنشین په استغفار و	یوه ورځ روان پرلار و
یو شید نه اوزگار	کرده ذکر د غفار
لاری مخکی دی پر پتی	پردی لاروی تپوکی گتی
چه ی صافه کړه د لار	دیری پشی راغی د ویدار
شید په شید په ی خوار کړه	یو د جهان به آبای کړه
شیخ متی په زیار اخته	ده به لید پتوره شید
پتوله شید به هم بیدار و	لرا صد به بیزار و
شیخ متی ته پلغا رسو	یو و شید را تیر لمبار سو
د دمره نور زحمت پر شکر ی	ای د خدای لایه انده کړی
ته قدوه د صانیانو	ته بادار یی د ولیانو
د هر چا کحل البصر دی	ستا د د خاری مر زدی
په زحمت په اضطراب	پشوپن پوسی تر بخواب

پاکوی دلاری گیتی	په دی خاور و شادی گیتی
داسی دوی شیخ مستی	دمولا عشق بیستی
چند خدمت دخلق الله	یوگری پدیوه ساه

تر هر شه بهتری و لاره

زده کړه د انځره گوره

ذکر د شاعر خوب گهاتر المهیاری افریدی عبدالعزیز لاکه سی روایت کا پر د شاعر پد
 بوری کښی اوسی اوس د خلو میتو کالو پچر دی دیران د شعر لری کلامی شیرین دی لکه
 غسل مادی عبدالعزیز لاکه د غزل را کا پدیوی کتاب کښی ثبت سی

غزل

چو تا نغم کښ بندوان یم را بهر بد نشم	د بلیتون او بنی تو یومدی پر پر بد نشم
ببوی تار د عشق نغم کړه چه زما حال وونی	شنه بی بر وند عشق دی شیخ پر پر بد نشم
مردی پروت یم دگدا پخیر نظر نکوی	که مرد هم بی نیار زیاره تا نظر بد نشم
اودی دینی راته بل کاسیدی ویت دگر دگر	تا د وصال پر او بوسو سوسی خیر بد نشم
که جفا لاندی که دفا پروت دی و درند بید	تا له د بار خد مخ نگریم پد بل در بد نشم

المهیاری و لاری پد د بار نظر دی غوازی لیلی

که می هر خور دتی شری زو پر خور بد نشم

ذکر دهر دوران بابو جان بابی در کم خان بابی زوی دی پر پد انز کنبی
 اوسیدی بهند وقت پر حاجی میر خان علیین مکان یقظه بار کنبی دکلانوالی بکرمات کا او
 گرگین خان ی واره بابو جان بابی در کلات دیر غنیمتی را وستل اوله ماشوری د
 قند بار سار هزار دینو او بهند وقت پر ی گرگین خان مرکانوی پر کلات کنبی د حاجی میر خان
 در خوا حکومت کا هسی وایسی محمد کاتب الحروف پر پد کال ۱۲۳۲ هجری پر شاه محمود پادشاه
 د پادشاه دوران شاه حسین وزیر بکر و کاوده او اصفهان ته دی دیر غل غریبیت و کا
 بلوچان بابی سره در ضلعو غنیمتیو کو انا نو پر دری زده قند سهرنگ او توخی او ترکی او
 خنی اکا خیل را غل قند بار ته او د شاه محمود سره ولا پر ل اصفهان ته پر بنگو کنبی بار شاه
 بابی هسی میرانه و کا پر رستم دوران ی هیرکا بابو جان د میاچی صاحب شاگر
 مرید و او پد ۱۲۴۹ هجری ی پد شوی دشها او گلان بهند قصد نظم کره پر
 پشاندی نقل کا پر مجلسو کبی د کتاب مقصص العاشقین نویسی او بهند بند شوی
 ری پد دند کتاب کنبی د عشق تو صیف کا اوسه وایسی
 شوی عشق

عشق یو هسی تور بالی دی	پر پر هر خای ی بری دی
د عشق اور هسی سوزان دی	پر سو خلی ی بهان دی
زیره بی عشق کله زیره دی	پر بی عشق زیره دمره دی

کله صلح گههی جنگ	ندی عشق پدیوه رنگ
چردی نور بر تر شات عسل	پیتاند کاندی متل
لش بی مغز یولادی	چرب عشق سرکندی
هم هر زره سزاوارندی	زیره بی عشق یکارندی
کرمی پغوبه داهل غلری	چرد عشق و کاتبری

دیا کانه عشق سزادی

امانت داد مولادی

کرد افصح دوران ریدی خان مهبند ریدی خان زوی دی دغیاث خان او
 د مسعود خان مهبند لمسی دی پیر کلمی د مهبندی پناحد بالاسی عیثا خان
 د حاجی میرخان عیلمین مکان پیراز او ملگری و او ریدی خان او س تکره سری او
 و آشنایان و همباز او و مساز شاعری د پادشاه ظل الله علی کس عزت ری او و شوکت
 او و عنت خاندی پیر آشنایان و مهربان دی او و کاتب الحروف مجلسی دی اشعار
 ی خوابه دی او و بلاغت علوم سی لوستی دی پر فقه او تفسیر او صرف و نحو کس
 سی خبر او پوره لوستی پیر طالبان ی صل و مشکلا تو لشی کاریدی خان پیر
 ۱۳۶۰ هجری اصفهان د ولایتی د شاه محمود سن صحبتونه و کابیا قند بار قدرانی
 دیو کاتب ی پشراح و حال او جنگ و دراجی میرخان او شاه محمود و کنبلی داکتاب

شماره بیست و نهم می نویسد که دی محمود نامد کلد پی دی دپا شاه ظل الله پنه کنس
 ولست زر طلا دی صلده و موند لدر طبع کنس ی هسی جوادی ت پرود دی په سفد
 صله ی پیو تو در می پریارانو او آشا یا نو نثار کره اوریدی خان غزل او شنوی
 اور باغی پخل دیوان کنس لری او محمود نامدی هسی فربد کتاب دی په اکثر بیتانده
 ی پیچلو کنس لوی درگین خان گرگی دوشر لودقه دادا صفهان دفتوه تو نقلونه
 لودل کپنس سده هسی وای محمد کاتب الحروف په مالد ری دی خان هم درخاست دکا
 په په دی کتاب کنس د محمود نامی شه دیره بر فرشت کاندنم ری دی خان هم ماته
 د کتاب یو باب را کا په درگین خان دوشر لودقه ده او سفد مالد و کنس توفیق الله
 شنوی نقل له محمود نامد شه دی

پد بیان دوشر لودگرگین خان اودمخ وصفت د باجی میرخان علیین مکان

خوب روایت درگین خان دوشر لود
 مخنی مکی دپاک سجان ته وند
 درگین ظلم بد احوال دپتون
 درگین خان ظلم ستم دپاره
 جوړو ستم او خپل شعار ندر پر دی

اوس به نو تاته حکایت کریم دینو
 په میرخان تلمی اصفهان ته وند
 باچا تپي عرض که قول اقوال دپتون
 باچا ویل زد شوای کولای دپاره
 کدی مغزول کریم قند بار دپیر دی

گرگین خوگر دی گرگ ضو ظلم سکوی
 زه هم خالین بیم چه بد حکم گرگین
 ندید اسلام کی جان پابند گنبد
 بیریم زه چه فدای کوی قهر بکاره
 میرخان و یلای حسین پاچا و گوره
 گرگ ایلد که پرده سوشان
 مود لوطت نصرت چه کرو بنیامی
 داخلورم واردی راحم سلطان
 کدیا پانگری داد خواهی و مظلوم
 جور چه دیریمی سلطنت سی بر باد

عربیه الملت یسعی مع الکفر ولا یسعی

کافر کولای سلطنت سی مدام
 مگر ظالم خوشی کرای سلطنت
 چاقه چه زده ی وی پمهر و دان
 سلطان داوره پنبی غور و داینا

وین توویند هم پیوند شیر
 نامسلان دی ارمنی دی بدین
 ندنفرانی ند لایسی بیریند
 دسلطنت پر نا کورسی تیار
 حال و حاکم اور عایا و گوره
 جور و ستم کا ندی مجید گرگین خان
 صبر پر ظلم و ظالم ارمنی
 عرض و ظالم لدا مد کرم سلطان
 ظالم حاکم کا ظلم دیر بد محکوم
 دظلم قصر پینا بی بنیاد

مع انظلم

کد وری داد نوی جابر پر انام
 خاق رحیم دی ورکوی خدمت
 دندای عیال گنهی پر محکد انسان
 مگر ستم و خلق الله پمهر چا

دستمگا رو پای و رانی دی خراب
 د مظلوم آه د اسی کاری دی گورہ
 لمبی بہ بلجی کا دظلم پکور
 بای ظالم چہ رحم و کا پچان
 سلطان گورہ پر خان رحم و کہہ
 پا پاند ہی دنیا و کہہ میرخان
 گرگین پرینو قندہار کی ظالم
 گرگی شانہ کا چہ کری غوار رعیت
 میرخان خولدی ولاہ مجاز لہ چہ کری

دظلم اوری کا پچیلہ ترا ب
 چہ اوری نخی دظلم لکورہ
 تہ لہ بد کا ندی بینوا پدی اور
 یظلم خوار کی فیضان او بھان
 خیل کلی کور چہ جور مدور انخوہ
 خو غوبی ندو اوریدہ لہ پچان
 نئی کر دفع لاس ددہ لہ عالم
 دگر ٹپچیر خیری یظلم و دشت
 رسول و خدای تہ پر گری داد خواہی

داد خواہی د میرخان پچھنور د سید الانس والجان

ولاہی و پشی پیشر کا فراید
 ست پرامت راغی دظلم دوران
 پیتون غو ستا پر نامہ خان کری فدا
 و تر غورہ دوی تہ دظلم لہ لاس

رسول و خدای تہ چہ سو قوم بر باد
 واورہ رسول ددی قوم فغان
 ای غیر اناسد واورہ تہی ندا
 گرگین ملنج دیستون و باس

تا پناهدی کلمه کوی پیتون
 زک و نه نون خود اسلام دپاره
 مد مو کوه میر خیر الوری رسول
 او بنکی می خاشی پر در ایم دلاب
 بو ولد نظر و کره پر سو و پ
 ست لطف و حسد می شال پر جهان
 لدست نظر نوی خراب سو پیتون
 را غلم لایری ستا در باره نجی
 پدر پیتون قوم نزل کار محنت
 لاس و ظلم می لکریوان فالند
 ست شریعت می بیعت تنج و پیتون
 داعی دی سوال دلاب در تدبیر
 و قوم حال کریم در تدبیر یادب
 بیلد تا طری پیتون خوا لکری
 و شرع و زعم و نام و ناموس لایرید

نه بسی بیو کلمه تا ندر استون
 ستا در باب ستا و سلام دپاره
 خیر کومین نور الهی رسول
 قوم سو پا و در ظلم قبوله لقا
 و ظلم و فتنه تر قوه دیو پر
 بر خراب زید دی ستا پیتون
 پا و در ظلم تور کباب سو پیتون
 تد می شفیع سعد خدای غفار تد نبی
 کبری می خوندی پنچ مر محنت
 و یح سی و ظلم دگند و خیر و دنی
 و رک سی بیل دا و کم سی رخ و پیتون
 محتاج و تش و لبر نظر تد یحید
 تدی با و در و کل عجم ادرب
 تدی مسلم هم و خور و زید و پیر
 کبر و بی نام و سو ظلم و نوباد

سر ندر اچورتد ز مو به حال و گورد	د ظالم ظلم بد احوال و گورد
ندی تا شرم و بیاستد نبی	ند شرم کا ندی له عیسی از من

عرض من و حال و تا تا بد پیشوا
بلجوشک منستد خوا لگر بد نیا

چو میرخان هم عرضا حال ظلم	خوب لیدل و حاجی میرخان پیدیند طبع کسبی اوزیری و نجات لظلم
میرخان پنجوب و لیدیند لیکبر	سغذ شید مات سوتوره و ال دظلم
هی ای پسین بدیری نورش غم مکه	چو ورسره حضرت فاروق و عمر
ولا پند قوم نه و ازیری کوره زر	قدم و خلاص سوکرت ماتم مکه
ببتون بد خدایا لظالم آزاد	چو دظالم سوکم نقطان اوضار
خدای بد و اقوم کا پر هم و دان	ند بسی ننگد اوزا موسی بر باد
تلج و خدای بد پندگی کوی لوری	نوم بدی ویند مجا بد پر بهمان
ظلمد خدای بوی جاری پا فورا	خوب بی نکا مرید پتیده و رتو
شری طره وی د اسلام بد بگری	ورکوی دوی بد پیدی لاره کی اه
	ند بسی و رک نوم دوی قوم لندی

زیری اوریدل دیرخان اوفتوا اختل له علما و

ازیری چه واورید میردین خان پنا
بیای پیداکرل علما د حرم
حالی دظلم دگرگین کا بیان
تول علما دین فترای وکره
چه دظالم دظلم رفع روا
حاج میرخان راغی وطن تدبل کال
پد تدبیر کنبوت چه ناموس و ساتی
مشرانی و لیدل دقوم لیسلا
دعا ادضوب اوهم فتواد عرب
گرگین خبر سو چه میرخان تلموی
ظلمی دیر کا پر خوارانو دقوم
شرانی زراوتل پد صبر و پد بند

ضوبن سود بنو پد پشمال کلام
مفتی قاغی اوهم پیشوا د حرم
فترا ی وغربنده لدوی میرخان
بسی تحریر سی انشای وکره
پد تیر چه وی دی له اسلام سوا
قوم ی ولیدی دظلم پامال
تنگه دقوم کا پد تنگه خودی
ودوی ست ووی د حرم ماجرا
قوم ی کا د خان دبنو مطلب
وی کتله چه افغان تحکی
خان ی کا گری د غمخوارانو دقوم
نافعین ی کرل بقوم سر بند

مصلحت دیرخان او قرآن کول د قوم او بیا وشل د گرگین خان

پښانه قول سول پنا موس او پیت

له جوړو ظلمه د ظالم ارمی

بل بادرخان و د بادرو لمسی

یوسف را توی کړه د سیوری هوتاک

گلخان بابو د بل و نوز بهیچ خان

کای خو انا نو د لښکره کومک

قول سره یو سول چه کړی د گرگین خان

پښتو جو پر گرگیانو نا ورین

قوم کا خلاص نظم جو رغفار

قوم ی قول کا ورته کړ نصیحت

خالق دی نکا پښتون قوم برباد

بنایي چه د ساتو خانون له شر

حاجی میرخان د کا تدبیر مصلحت

مولو قرآن و کا چه خان کا خوندي

سیدال ناصر او بابو جان و بابی

میاجی هم راغی د میرخان پکومک

عزیز نوزی د دلا رام په لوان

راغی لغزو و الکو د جلدک

بل یحیی خان بل ی زوی محمد خان

یوسف کا کب و کایر غل پد گرگین

گرگین ی مر کا قول کړ چه سوکستار

قتله اړدینو حاجی میریه مت

چه ظالم و مر او سی قومون سو آزاد

پا چالی لم دی خور بی تو کا لښکر

صفهان دك و له لنگر و د شاه
 نه بد پښتون پرېږدي پرېنچ و جهان
 د سمن قوی دی راسی کی اتفاق
 یقنن هار کښی راته لکل خانان
 هر قوم وړ کړله خو نان تورایي
 شل زره به سول پهنج کی د بنار
 میرخان انصاف کاو سپین بیری شتر
 پیر داسی کار و کا حاجی گړندی
 کال و یوسل نو نس اوزر پشمار
 د لکم پای دی سی وړان عالم
 د لکم او پر بل سی سوچی جهان

سبا بد راسی پښ رگونو سپاه
 وړک بکا نوم تلگه نښان د افغان
 خان موچیتو کی لیری کاندی اتفاق
 له قوله د قوم اختیار دار مشران
 قول و غښتلی تلگیا فی جنگیالی
 گرده و لاپ و د میرخان پگفتار
 قوم ی و نه لکد زوی او کشر
 د پښتو ناموسی و کا فو ندی
 خلاص سول ظلم د گرگین قندار
 ندی لظلم خو و دان عالم
 پکښی کباب سی ستمگر قالمات

نظام جفا کوی پر خان ند پد بل
 وین هر خوگ سزا و خیل بد عمل

ذکر د عالم کامل ملاحظه عادل بریتج
 د اعلام صاحب یقوم بریتج او عالم
 او متوج سړی دی خلقت د سبزلار بنودند کا پد سبزلار وک کنبس اوسی او
 طبا با نوتد درس کا دده پلار ملا محمد فاضل هم بند ملا و پد روضه ربانی کتاب
 ی کنبلی و ملا محمد عادل هم یو کتاب نظم کړی دی چه محاسن الصلوة ی نوم دی
 او د لحاظ مسایل او ثوابوندا و د تارکینو عذابوندي پکنبس کنبلی دی د ابو حو
 بیونډ له هغه کتاب د لند رانقل کوم چه یادگار وی

بیت

په فرض غفلت عاصیاندي	چه فرض کنبی کها لاندي
چه فرض نکاحی تقصير	دوی بی شکد کا فراندي
چه وای کړم زده ی نوی	که طعام خوری حیواناندي
علم فرض پر بر سړی دی	چه فرض نکاح کساندي
چه پد قصد یو طبعی تقاضا	پد وزخ کی فاسقاندي
خدا پناه امان خواهم	له هغو چه فاحراندي

له هغو سره می گډ کا

چه شاهد ایما نذاراندي

ذکر د شاعر شاطر محمد طاهر جریانی و محمد علی جریانی نوی دی
 پتقدیر د کانداری کا د بنکا پور سوداگری لرا، او پتقدیری خوش طبع خوان دی
 طبعی سبزل تدابیل دد او کله کله بند اشعار هم وایی اچلو کلو پیمتنگ کنی
 د پلاره سرد او سید لوی او پتقدیری له اکللو علما و فخری دوست و کا او علوم دینی
 ی زده کرل دکاتب الحروف سر آشنایی لری دکانی فامند لوزعاً لاناو مجلس
 وی دیار لوزره خوش طبعی او طرافت کا هسی وایی کاتب الحروف محمد هوتک چ
 یوه ورخی یو یار دکا قدرانی چ نوم دی دی محمد عرفان پتقوم لون گا ندی
 پتقدیر طبع لطیف لرا عاوضه آشنایی کا او پچله هم اشعار انا کا محمد عرفان
 د محمد طاهر پتقدیر طرافت کا او لطیف نکات یو بل تدس وایی محمد عرویل سر کا
 و محمد طاهر من پچس او دینا یم خویشتراشد مجلس تلید لکری او اند الصبیحة
 مؤثر مصداق بنکا رو کیری پد سبیل و سبزی و اقلعه چ مجلس کنی و دیله

قطعه

وایی واپس بخت کا ندی	یوله بلد دیر اشر
پکلو دی صاحب سوم	تا صحبت نکرده ضرر

محمد طاهر چ طبع طرافت پسند لری او هسی نکات بند ادا کا هسی قطعه جریانی کا

قطعه دو اید

صحبت دیر از کار گوره منکر نشی داشت

تد مخد بغدادی اوس انسان سولی بشر

محمد خان لطافت له محمد طهر پو بنده و کاچه ستانوسم طهر دی تو مطهر ندی

بیت

محمد طهر سی بیت دواید

زه و خان و تد طهریم خود تاند مطهر

ذکر عاشق پاکباز و انای راز ملا محمد ایاز یغازی د دنیا ناک دی او پنه

او درج کنبی ریاضت کا او پطریقت کنبی میریدی میان عبدالحکیم قدس سره

الغریز که شه هم یا صل د قندار و بنا رسا کن دی مگر پیمیا شتو درک دی لکوره

او سیاضت کا او پخصور و بزرگان و حاضرین دی او پگو بنو کنبی پچا و ت بخت

وی نقد کاچه ملا محمد ایاز پد شپوشپو وینس وی او پرد بنسوا و غرو گرنه

ذکر کاذبی او دخیل پیر دستگیر پر مخ راسی ژپا کا ادهی وینا کاچه تا

و مظاهرو د جمال او کمال نلرم لکه نه تهنتم ملا محمد ایاز بنده آواز لری او کا

کله پخیل اشعار یغنا سره لولی خلق ژپا وی او دیوان و اشعار وی

دیرستین دی او نکات عارفانه پکینش ته سی روایت کاچه ملا محمد ایاز که

پغزو کین گزیده ای او دغو وستی او خوشخوار حیوانات ده تضرر زسوی ملا
 عبدالحکیم چه دده شاکر ددی هسی وایی چه شومیا شتی می استاد نرائی کورتد
 اوزه دده پتلا بن گزیدیم پغزو کین یو خای می ولیدل دشرمبا نولوگلد پیر گزی
 او یو دبله سلگولی سرداچی ماخان پت کا او پیره کینی پنهان سوم چه شرمبان
 و لاری همد خای تدر غلم او هلمدی محمد ایاز و موند چه پدرا ند خوب بیده و
 او پغزو وستی حیواناتو پنج هزاره و در سولی بلکه وینس سوی هم ند و ماچه لخب
 وینس کا او واقعه می ورتد بیان کا ده دویل همد پد چه دزدای پنجبت و دان وی
 د حیواناتو پخا بنونه و رانیزی د حقیقی انسانیت مرتد هسی هسکه ده چه دیوانیت
 لاس هلمت نرسی او لکه نفس اماره چه د نفس مطمئنه شتی اوقای کین ی
 بعضی هم د حیوانیت پد در باب کینی لاهو مخلوقات د انسانیت مروه بگره منی
 کرای او لپرتدی شتی ملا محمد ایاز د شعر غنچه دیوان لری او دیر بند عارفاند
 اشعار ی کینی جمع کرمی وی چه زهی دغدیو شو رباعی پد بیان د عارفاند نکاتو
 رانقل کا ندیم

رباعی

دغه بند ده پیر دنیا د انسان بر خند	دغه دی چه لری د عرفان بر خند
وری پدژ وند کین د تاثیر هیوا بر خند	دغه زری چه ندی مهر بند عرفان دی

ولد

<p>رأسه ثعلبی د دنیا خون آباد پر صحرا بهی بی کوه اوره بناد</p>	<p>محبت د آب و خاک دی بی بنیاد کد زر سپین وی د خدای محبت</p>
--	--

ولد

<p>مکره چا بانزی تیرند پچغا د خدای کور و گند ز پی چو صفا</p>	<p>زړه ند خو بن کړه د اینکې در شپا د خدای کور مورانه پد ستمو</p>
--	--

ولد

<p>بغده شوک د خدای دینی لایق ندی شوک چه خان ی نکا بهر خدای ندی</p>	<p>چه د خان پیغم اخذ وی عاشق ندی یا به خان یا به جانان کا پرستند</p>
--	--

ذکر د لوی واعظ ملا محمد حافظ باری د عالم د محمد اکبر باری ندی
چه یقیناً به به کشته خواکشی اوسی او علوم مرو بهی لوستی دی فقد کبلی استاد
او بیجام گانو کبلی و بهی پرخ واعظ کا نو به واعظ مشهور سوی دی کله کله
پن خطبه کبلی خیل اشعار هم وای چه نول نصیحت دی یو کتاب ی کبلی دی چه نو
ی دی تحفه واعظ او پدی کتاب ی دلقوا اوز حد و غفره کبلی او خلقه
ی امر به معروف او نهی منکر کری دی محمد حافظ واعظ پرشتیا و یلو مشهور دی او

و پادشاه اولو یا نوح کسب هم دندای امر بنکاره وایی او پیاپروا نگوئی
 پیر لقیقت کسب دیان نوز و صاحب مریدی او قدری کاد او کما سو فقه یقین بارش
 لایبان و علوم ی له مجلس جفی مونی او پیر حلقه دند و میس ی صا جزوی دا و غطفه
 بدله مار او ایستند او نقل می کرد که تحفه و اعلا تحفه چه مسلمانان ی و لولی

بدله و غطفه

کدی ز پیر عزیزی و جنت گلون
 وطن موبدی آخر سو پر شیتا
 نوله مره او کی پامان خانون
 چه کپی حرام سفد باطن کی دودی
 پیر لویه روح بی وی تور عشون
 شادرب کوه صبور پیکار سه
 پیر بی تو بنی نی پیداسودون
 خدای بد و تاته پیر عفتب و گوری
 بی جای میده بی پروا پلون

کم بخت مکوه پیر دنیا و دنگون
 کم بخت موز یو میلاند پیر دنیا
 هم بد بند بدی معلوم یعقبا
 کم بخت مکوه حرام پیر بدی
 اعمال ی توله یعقبا کی رودی
 کم بخت مکوه حرام قرار سه
 تو شند دین و پیر پیدی کار بار سه
 کم بخت خج د حرام پیر لوری
 کد کد ره غازی بنایت بنی لوری

ذکر دلفرالدین خان اندر دلفرالدین خان و محمد زمان خان نوی دی پر
 پیرانده کینی دپادشاه مجاهد شاه حسین له غرضی راغی او یقده کار ساکن سو
 پیمقتضا دبلع صافی چنده مت دصدر دوران بهما درخان و رسید او پسلک
 دملرزمانو دپادشاه ظل الله منسلک سو خلد پر شجاعت او بهادری سی
 بطینت کینی وه نو پد لبر و رتوی دپادشاه او بهما درخان عایشان لخوا اعزت
 و نمود او دستقیم بلجانوسره آشنا سو دلفرالدین خان اندر سید اشعاروایی
 اوز مرید دزمانی لخوا نونا نو شوی گمانه سی دیوان د اشعارو لری اولفر تخلص کا
 الحق پر لفر پیرم او بزم دلفر خواند دی او دیارانو او موزونا نو پیمنج
 کین مقبول پدی کتاب دده یود بدله پیاد کار کاتب م پر خزانده دده لیا د
 خالی نه وی

بدله دلفرالدین خان

دخوار عاشق ژباړه ام وی د اتمکار دنیا	که وی په پتد خوله همدندی لخوا دنیا
دخوار عاشق د عاده که ژباړه کی نا	په ورشکاره خصله زیبا مخ د لرباکی نا
پهین وصال کئی خوشحال محبوباکی نا	بلخه لخواړه همدغه امیدوار دنیا
دی جینو پرتد لخوا کار بل کره اورون دی	په ورپسینی دی لخواړه دیر غون دی

زیر آرام بدورستد شید کاندی خوبون
 دوی منو پر زریه ربانی داغون دی
 فخر را کا او پد نامد پفریا دون دی
 عاشقا فزونی مات کانرغین پنا
 چه دوصال پامید هر عاشق او سین پنا
 د میان دوصال عین لوی اختر دیا
 د بلیون اوردی چه پدوی سبیل دیا

پر هیانوفره شید دغم ناتارد پنا
 چه پد ارمان د بایسته زیبا محزون دی
 هر چه عاشق سی دهنو کله قرار دیا
 هر چه بنشیند باندی پتری کله جوی پنا
 کدی داندی عاشق هر ساعت بهار دیا
 یو نو نور لعل خنجر بخت مرد دیا
 بسج خجری پی د بلیون کاری پر دیا

دکتر برگزیده احمد ملانور محمد غلجی مشهور دی پد غلجی او پد غلجی کندی تونی دی
 د ملا محمد زوی دی اوس پد پیچوای کبی اوسی علوم شرعی دی ویلی دی
 و قد ریس کا چه عمر دیر یو یو سر دی ایا کلن او د قند لریپ د کنبی پنجه کاله
 د فاندان عالی شان صاحب میرنان دارقینو او کربنو خجرو استا دو او غوغو خجرو
 ته د سرا پرده عصمتی درس کا ملانور محمد اشعار هم لری یو کتاب ی کنبی دی
 پنا مه نافع مسلمین او پدی کتاب ی احکام شرعیه بیان کری دی د کتاب
 ی کنبی دی پنا مه د پادشاه بهجی شاه حسین اوله معتبر و کتاب بود نقد اد اخلاق
 ی اخینند کری دی ملانور محمد اوس پد پیچوای کنبی تدریس کا شلمه شریف

او بخاری شریف او هدایا و کتیر او طریقه محمدید او نوز و جد کتب بد تدریس لوی
 و انظم دده دی بد نصیحت کنبی منجس

نظم د نصیحت

تدمون ژوندی پندین سی زما یاره | تدر لافریا دکوه بد خو کو کاره
 استغفار رتو بد کوه د خان دپاره | تدمیم خان ساته پناه غراب ناره

بیداری کړه په سهار کنبی زما دلداره

زه دما تډیو ویی کړیم زما ووره | په سهار بیداری کړه آخرو گوره
 ابد ته سی پچا نکنبی یا په اوره | په ستا حال بد په تره رنگی له گوره

بیداری کړه په سهار کنبی زما دلداره

په هر وقت له مسلمان دلداری کړه | په دریمید شپه کنبی دیره بیداری کړه
 هم پر خپل صوته وزاره هم زاری کړه | د اخیل خان لکه جاب ترې بیزاری کړه

بیداری کړه په سهار کنبی زما دلداره

تدمرخ الابلا کړه دنیا کنب | د او زیان دی زما جان پتقا کنب
 ستا دیر سودی در تدمو ایم تر پرا کنب | لکاهه صدای دیر دی بد عا کنب

بیداری کړه په سهار کنبی زما دلداره

تدمو خدای لکیم مدغوره غاړه | یک اخلاق کړه تدمو طب او بد خو وانه

تقرع کرده خیل صورت کرده و چه نامه | | تله خفته ی جو رسوی تن و بجا به
بیداری کرده پسها رکنی ز ما دلداره

نه امید کرده در محبت نه کجا جان | | در محبت دروازه خلاصه ده جانان
هر سه بار محبت نازل سی لاسان | | مغفرت پسها ر غور به لدره جان
بیداری کرده پسها رکنی ز ما دلداره

ذکر د شاعر طرب حافظ عبد اللطیف اشکزی و اشاعر پر جمع کی دو خلاصه ساری
او پیراقت کی هم پا صل دوستان دی پلاری غلام محمد نو میدی قند باره رانی به
ما شور کین اوسیدی عبد اللطیف له کو پینوالی بچلم شروع و کرده قرآن شریف ی
حفظ کا اوشده چه طبع لطیف ی در لوده نوی دیر خوابه اشعار و دیل پیش کی طبع
طرافت ته ما بلده خبر یا هم سی قصی او شکایتو در قلم کا به اورید و نکی عبرت ضعی کا
او پند و نصیحت دی پیراقت کی مفید و رموند کا او هر کله مجلس د اشایا نو پیراقت
د د سرور دی کاتب الحروف کله کله دی دینی او اشعار ی اودی اوس و شکوایتو
کالودی اوسر دی چه عمری پو بخ دی خود کوانی سترکا او مجلیان ی
به صحبت نشا ط بیامری پچا مو کین اشعار ارتجاله لولی او قصی کا فیه
کاتب الحروف د خدیوه قصه د ده پیدی نزارند کین نقل کا به کتاب له طرافت
هم خالی نوی

قصه دسوی او د اوبښ

غونډ وښی یار او د اوبښ او دسوی قصه دسوه

یو دسوی د اوبښ اشنا سو

یاری به یو کوله یو له بلی یار اند سوه

اوبښ وویل چه سوي

بی تاجی بادی نشته شپه او د وڅ مخ پانده سوه

قول عمری صحبت کا

شید ی بلیتون نکا یو له بلی م کد سوه

سوی و د اوبښ پکور کی

قصه دسوی شروع کړه بر سهار خو به نر مند سوه

سوی تل سلید د اوبښ و

خپلوی سوه هسی تیښکه چه به پری پند بر مند سوه

اوبښ هم غرت دسوی کا

دیار د زړه د پاره به مقبول نه بلید سوه

یو د وڅ سوی یلستیا کړه

خپلوانی را خبر کړله دسوی قول سلید سوه

خو را د پیر خو به سوه

بچه دی بهر اسو

خو را خو به قصه دسوه

ای زما یار نیکخوی

خو را خو به قصه دسوه

دسوی سری الفت کا

خو را خو به قصه دسوه

ژوندون ی پسرور کی

خو را خو به قصه دسوه

دوستی کی دیر سپوښ

خو را خو به قصه دسوه

ساتنی د ابروی کا

خو را خو به قصه دسوه

د اوبښ د پاری د کچ

خو را خو به قصه دسوه

ادبش را غنی دسوی کورتد

داتنگ پد هسی شان و پچی مذخای یوده گونده سوه

راویری خوارده وه

داتولد پیری راویرلد ادبش یوده گولده سوه

ادبش وبری ولای کورتد

سویا نومی خای مذدلودی تولد شرمند سوه

سویا نوجیت کا

ول ستاود ادبش تقدی چه دوستی سره توده سوه

چه سوی اشتاد ادبش سی

دادبش دیاره بنایی چه پیدا یوماقده سوه

هر خوک چه یارانی کا

هر چالده مناسبه اشایی او طریقه سوه

چه خوک مناسبه کار کا

لد چیل تخره سمه دهر چا پند را ادب دکوه

○ ○ ○

یوغاری ولید پورتد

خوار خورده ققد سوه

یوشده لبر وانبده

خوار خورده ققد سوه

ختلای سنو پورتد

خوار خورده ققد سوه

باسوی ملاحت کا

خوار خورده ققد سوه

باید چه لبر چه پهن سی

خوار خورده ققد سوه

چه پیل کا پیلجانی کا

خوار خورده ققد سوه

عبرت لدی گفتار کا

خوار خورده ققد سوه

و کرد در ستم دوران تشاد را عالمی تا زبده ازمان سیدالخان ناصر
 محمد هوتک له الف خان ناصر رویت کا چه سیدالخان دابدال خان زوی او
 باری زی ناصر دی چه پلاری او سیدی پد و یله کبش چه دواز یخا اسپر یوئی
 دی هغه وخت چه سلطان ملخی توخی استقلال و موند اوله غزنی تر حله ک
 ی حکومت کا نو باری زی دابدال خان سره را غل اود پد اتوری حکومت و کا
 ابدالحان د عادل خان توخی سره پد هغه وقت له بیگر بگی سره دقته بار چه د
 صفوی پادشاه محزا و جلگند و کرل اوندی پرینو چه پر کلات حکومت و کا
 سیدالخان چه دیکالی پلار زوی و پسپورت او شجاعت زبده دروزگار سو
 او هغه وقت چه حاجی میرخان علیین ملکان پقتد مار کبش کرین خان بیگر بگی
 و دوازه سیدالخان ناصر دپشتو د بکر و سپه سالار و او د دوستلی و علاقه
 مروه بلکه فقط تغیر وضاحت حرف و نحو او فارسی کتب چه د میر و میس خان پرتو
 کلکی د صفوی بکر دقتد بار د خلعت انتقام تد را غل فر سیدالخان ناصر
 و حاجی میرخان محزا دپشتو سپه سالار و او دخواه ی د صفوی بکر چه تر هجا
 شیر و دوزل پدی لوتو بختو سیدالخان غالب او فاتح و او پد دلار و او شجاعت ی

نہرت و کا پھ حاجی میرخان علیین ملکان وفات سو لاسید النخان عالیشان
 و شاہ محمود سپہ سالار سو اوپر اصفہان ی یرغل و گا دھو یا نو پچنگو نیرلو
 میدانو غالب او فاتح سرخوی اصفہان فتح کا او دہنمندان ی مقہور دی
 نقل کا پھ سیدالخان ناصر پھ بخت وقت پھ پھ جنگو ی گرفتاری بندہ
 اولہ صیہ و بھوی فراغ و اشکاری و یل او د عشق سندھای کبلی اوس
 پھ پھ ہما تو د امور پھ اصفہان کفن بخت دی د شعر و یلو فرصت ی نند
 او درجی ی تیریزی پھ ہسی جنگو پھ رستم ہم حنی دار کا د سیدالخان
 لہ اشعار و تجھ دغہ بدلہ پھز اند کفن کا بھم پھ د آتاب ددہ لہ ذکر خالی
 نوی او ددی خان عالیشان بذکر مرین وی
 بدلہ د سیدالخان عالی مکان

یار مالہ ہی گرانو + راتید تر قہول بہا نشو

نورند وینم پسترو + بہمان قول راتہ جانان

وی زلفی داوب دی کری پرمخ د راضی کری

سری اشرفی د پھ تندی باندی پری کری + گری بہا غنئی یطو نو کبھی نخری کری

پھ اور دوسو ہم یارہ راتہ اور تانہ ہوتا نشو

مین پر آشنایی ما شنید و رخ به کریان بی ها
 ششوی دوستم گاه خوشحال زبون برنجی کا + لندی لری دور ریخو دبا نو غش کات ها
 پر بار می گوره طوطه دد لبر دتیر بنان سو
 مین پر لویو غرو می سر تر پد نیمو شیو می
 ووزی لرو وطن وطن پرین دی پر چو لوی + فریاد ناری وکا پناورین پد غلبو می
 وصال کی ضیغ نسو کوره ز دیک پد ارمان سو
 ناری و هم عالم دشی تر صبحد م
 ناتوان و بلیتون بیم یو گرد نلرم دم + بیتا می نفس فیزی را ز زما ز پد بند
 نظر پر ما غریب کرده پیر تا خون می تا پچا نسو
 شبنم پر گلو شنگاری زما اسکی داری داری
 خواب می تا لغم زما پد مخکی لاری لاری + تمام شپه لم تیره پیر د پاری ناری
 سکاره سوه چه محنون بیم لیو توب می اوس بیافسو
 بوستان بھی زیادی رنگین پد او بکوز مادی
 دزد پر بار ملکوت دی چه بلبل پچا شادی + پیمینی زید و شادی تهوایی چلدا
 نسو بلیتون بیم زه سیدال امیر بیا نسو

در سید خزان پد بیان د بنحو چه شعرون ی ویلی دی

ذکر حضرت پناه نازو تونی هسی نقل کا چه نازو د سلطان ملنجی تونی لوروه
 چه تونی پد سلسله هجری بهغدای تونزوی و چه تازی نو میبی سلطان ملنجی
 پد بهغد وقت د غزنی تر بلوک د اقوامو مشرد او پد استقلال ی حکومت کامعاض
 د ساری ندر لود او نازو پد کوپنی والی له میزنود پستوا و سپین بدیر و علما و فقه و شمس
 و کا او میره محی اریتد و ده چه ناریندی میرانی او شجاعت او سخاوت تدریران و
 روایت دی له تقدرا وایانو چه سلطان ملنجی و سور غره تدریدی پچنگ کس و مر
 اوصاحبی عادل چه د نازو دور و دپلار پانقمام بنک تدرولاب کلا او کوری نازو
 تدریرینو او سپهغد وقت نازو توره پملا کره او د جنگ لیوخوا نانو سره ی
 کوراه کلا له تاراک د د بنمانو و ساتل ماته ضیل پلور حکایت کا چه نازو
 پد سلیمیت او غربیانو مسافرانو چه پالند معروفه ده او هر وقت چه پد ژمی بد
 مسافرانو قافلای راغلی د نازو پیر کلا ی ایدول پد سو سو و سیلما بهی روز ل
 اودوی تری دودوی ورکه له پیا چه بد کالی ندر لود لباسی ورکاوه
 اود سخاوت نوم ی له ضیبر تر کوساند خپور سو نازو پجباله د بنالم خان

هوتک و ده پیر دکریم خان و او دپهوتکو بنالم ضیل په من درج پادشاهی دقندار او
 اصغهان ددوی ده لدی شجره طیبه شجره دی او نازو خور زامن درلود په مشرک
 حاجی میرخان او نورعبه الغریز خان او یحیی خان او عبدالقادر خان دی
 سی روایت کا محمد کاتب الحرمه لختی پلاره په نازو اما عابده حانم نبی وده او خپلو
 زامنو ته یو نور عمر په اوداسه شیدی وگرځی او په علیین مکان حاجی میرخان
 تودسو ضربی ولید په شینج بیتنی رجه اهد علیه ورتد وایي دازوی بند تر بیت
 که په لوی سی لوی کارون بد وکا او زیارت د بیت الله بجان مشرف کا ولسل
 بهی پیداسی پادشاهان په دین بر دین کا فو حاجی میرخان په وزیر پدی موری
 پدیانت او عبادت سره لوی کا اود دین فرایضی لوقل پر اوسم کال وروښوول
 او هر کله بهی ده ته لصفحت کا په زوید د شینج بیتنی رجه ته سر الله سره لوقل ستا پچ
 بنی دی لوی لمارون نو په لوی شتی دضای عبادت او د خلق خدمت کړه ته
 ضای پیداکړی دی دی دپاره په لوی کارون تر سره کړی او خلق الله پخدمت
 ستا آرام وکا روایت دی په حاجی میرخان علیین مکان بد بروقت ویل چه
 زما نور ماته دطوبو کار وکولو و هیئت وکا زه بابه سی کارون وکریم چه په
 مد الله یجری خوش دطالما تولد اللهم بشوره نوی مسجد و شکر و کره او و

ضای داسخ کار و چه ماته مورسپارلی و او وصیت ی کردی و دافرتا دعبادو
 اوبند جانو خدمت و چه ماتر سره کا زما پلارسی و ویل چند نازو انا علاوه پر سخاوت
 او شجاعت او عبادت بسی ارتقید و دچند دضای تقالی فتح پینا جات ی دیر
 اشعار ویل ادیو دیوان ی درلود چه دونه زره بیتو نذیکینی ده او بختی بندلفت
 ادا کردی او داسی ویلی و چه ناریندی هم فسی ویلای او دغدر باغی چه دنازو
 (ناده ماله خیلد پلار اردید لی وه الحق چه بندرباغی ده

رباعی

سحرگروه دنگس لیمه لاند مافیل شه دی کبلی گله ولی ژاری	خاقلی خاقلی ی لسترگر خجده ده ویل ژوندی دی یوه خوله خجده
---	--

رحمة الله على الماضين كلهم الى يوم الدين

گر در شهر عفت حلیمه حافظار حلیمه د خان علین مکان خوشحالان
 خجده لورده چه د عبدالقا در خان خجده سکه خور کیده زما پلارسی روایت کا
 چه نه بنوته و لاریم پهنه وقت داپننه ژوندی ده او دخیل پلار په ژوندی
 روجه علوم و لوستل او بیا د شیخ سعدی لاهوری رحمة الله علیه مریده سوه او
 بنیل پلار په عبدالقادر خان په لاسی بیعت دکا چه بخند هم د شیخ دوران

خلیفه

خلیفه و روایت کا چه حلیمه بی بی فاضله او عارفه بنحو ده او په سرا پرده
 دعصمت ناسته ده میره ی نذی کړی او د خالق عبادت کا او د خیل دروړ عبدالقادر
 خان پکړ کښی لور و بنحو ته لوستل کا او قرآن عظیم ی هم پیا دی زما پلار وویل
 چه حلیمه بی بی په پښتو بنده شمار هم دای او پخپل عصر سر ادا قرآن ده
 او موزونان د پښتو ی اشعار خو بنوی د لغت او طریقت کتبی قول
 لوستلی دی او هسی دای ی په مشکلات د شفی شریف او مکتوبات د حضرت
 امام ربانی قدس سره حل کوی د حلیمه په اشعارو کښی مجازی عشق بزرگوار
 بلکه قول شروندی د حقیقت پر لار دی او د محبوب حقیقی صفت کا د غده
 یوه بدله ی زما پلار مات و ویل په پخوا نه کښی دا علوم رحمه الله علیه

غزل

دانشای بفرخ فرزند سی شان شوم	پنوهیتم چه ممتاز که نور جهان شوم
چه ی که مه ستا پخنده سر فرار زده	تانا خواند پخو زنگد در همان شوم
په مجازی دایا ز دلای لری زده	مر بلبند تر محمود غزنوی سلطان شوم
هر چا و ته په گهرم وایه دی دی	د بجال په مندا روی شادمان شوم

غیر قدری نری ندرا بحر شو | | پر خلیل و پر عد و باندی یکسان شوم

حلیمی دغا ز کز زیات لحد شو

چه دی بیل یارہ نکا پد گمان شوم

د کرد عارفہ کا ملکہ بی بی نیکنجندہ داعصمت پناہ او عارفہ دالہ دیشخ

دالہ داد لورود پقوم محوزی چه پدا شغز کبسی کورنی او پلار نیلکد دمن زیو

مرشدان وہ ہسی وایسی کاتب الحروف محمد چه زما پلار روایت کا چه شیخ

امام الامین خلیل غور یا خلیل پچیل کتاب اولیای افغان ہسی کبلی دی چه

شیخ الداد لوی دلی و اولوری نیکنجندہ چه پتحقیقت ہم نیکنجندہ عارفہ بنجندہ

وہ علوم دینی و اولو متل او پر ریاضت او عبادت د خدای عزتیر کا چه

۹۵۱ ہجری پد جبالہ د نکاح شرعی دیشخ قدم قدس الدسرہ را غلہ

۹۵۲ ہجری پد خراجہ محمد زابہ خلیل متی زی زوی و او عارفہ د خدای و پد

بہ لطف غوث الزمان قطب دوران شیخ میان قاسم افغان پد بدنی

نس پد اسوا وادیشخ بمعرفت د خدای شہرت و کا چه پد ہند او پستو خوا

شہور سو نقل کا چه شیخ امام الامین ہم ددی عرفالہ اولاد دی اودی

کتاب د اولیای افغان ہسی کا بی بی بی نیکنجندہ چه د خدای عارفہ اور اجد

د زانخی ده یو کتاب ی کبلی دی چه نوم ی دی ارشاد الفقرا او پد دی کتاب
 ی سی لضموت لیشرویلی دی چه فقر او عباد الله تد مفید دی دا کتاب
 په ۱۶۹۹ هجری تمام سوی دی او زما پلاری نسخ لیدی وه پد بنو کبی
 هغه وقت چه دی تلمی و لیسف د هغه کهای دغه شعرونه له هغه کتاب ز ما
 دیلار پیاده وه په مادلته حنی نقل کړل چه کتاب می پد کړد عارفه دوران
 رنگین ویا

مثنوی په لضموت کبش

نظاره پر باطن سپین	پزړه بنا دشی ای مومن
پزړه ټینگ شده یقین	نظاره پر پا خطا ص کړه
خودنمای مشه خود بین	شکر صبر پر هر حال کړه
که خبر شی له سمجین	بشه و روح بد پزړه ای
د بی نماز او د بی دین	سمجین کهای د خودنمای
یا الله العالین	له هغه کهای امان را کی

بل لضموت و لهما ایضا

نوری نوری وینا پر پرده	دندای حق ته غاړه کبشید
------------------------	------------------------

پا خلاص کی خنی لیبرده	دینا پاته له هر چاده
سرد یار پیرضا کنبیرده	فروقت لری پیا نکلی
زهره پندکر دیار بلینده	حاجان لید خودی ترغورده
اوس لیری خنی ریزده	کل دنیا بد و بنده شی
کده اوینی کده میرده	لوتل غواری مساهرن
دلجا پر لوری پینی زده	دینا ترک همه که پوه ی

ولها ايضا "رحمها الله"

پنجدمتی هوسیزده	پطلبی و درینده
ونیکلی تده ولا ریزده	لجمله بدو نفرت کرده
بدی مکړه و پو هیزده	پدینکی کنی اخلاص کرده
دباران پدود و ریزده	پرگناه لده اړ و سترگو
لگناه را تیریزده	په باب العالمین
پزار یو تده ژر ریزده	خدای برحم تپا وکا
له غضب و ویریزده	بی پروا و نذاقته شد
پطلبی و بنوریزده	بر غافل چهی حق دی

ذکر دیر منی و حسب او نسب بی بی زینب اطال الله بقا بها
 بی بی زینب و حاج میرخان علیین مکان لوروه پیر له کوچینوالی ی
 پحرم کی دعصمت او محنت دوست و کاپیلده بغداد چہ قرآن کریم ی
 دوست د احکام اسلامی او فقه کت بوندی ہم دوستل او دفاری
 مشهور کتب ی ضبط کرل استا د علوموی ملا نور محمد غلجی دی پیر دیر
 عمری مخدراتو تد در صرم درس دوستی دی سہی روایت کا پیر بی بی زینب
 دیر ہونیا رہ او پیہما تو دامور و عالمہ بنجدہ او دپا دشا حججا
 شاہ حسین پا مرو کی تد بیر کا او بر کله پرای صحاب مشکلات دامور و حل کا
 او پادشاہ دزمان ی پچر و عمل کا اولفایح ی اوری دادر مشہور ارد دہشت
 سبب بند شردن ہم وای بی او د موز و نانو او شاعرانو قدر کا دو اوین د
 شخرا پر کله لولی او المضامین شیرین ی کام شیرین کا عمر لعیادت
 خدای او تلاوت دقرآن شریف تیردی او مخدراتو در صرم دپادشا
 تد درس او کبیل او دوستل و ریشی نقل کا پیر دشاہ محمود بہت مکان
 دمرگ حال قند ہار تد را رسید نو دپادشاہ خاندان عالیشان ہول غبر

او محض را تو دهرم ساندی ادا غلبی کا بی بی زینب چه واقعه دورورد
 وفات و اوریدله دیره غنچه سوه او په تلاوت دقرآن اولما نخلدی
 تسکین وکا دتلی دیره او هسی ویرندی پویر دخیل ورور مرحوم دویمه
 چه زه ی دلته نقد کوم خدای تعالی دقول کا ندان عایشان دپادشاه
 ظل الله ژوندی دلری او خوشی

مرثیه د شاه محمود صفت آشیان

بنخ سو چه ورور تیر لدنیا سونا قندار دله پتر داسونا
 زه می پویر کی بقیلا سونا چه شاه محمود لاما جلا سونا

دارون جهان راته تورتم دینا + زه د بلیتون پتیخ کرم دینا
 هوتک غنچ پدی ماتم دینا + دپاچی تاج بو برهم دینا

چه شاه محمود تیر لدنیا سونا قندار دله پتر داسونا

خوان ویره دتوری جنگ ونا + ولاړ د کام پیام ونگ ونا
 دشمن لره بو یو ونگ ونا + پر میدان شیر ویا یلگ ونا

افسوس چه مرگ دده پخوا سونا قندار دله پتر داسونا

محمود ندیوازی خور تراری + پیرمرد دتول کله کور تراری
خلوان لاشه پاچا دور تراری + بکر سپاه د پله سپور تراری

پنتون دیتول پوادیل سونا قندار واره پتریا سونا

اصفهان پاته تاج لشکر عالم + پیر شاه محمود سونن پگور عالم
د پنتون کمر سوتاره تور عالم + رلمه د پنجن کلا پیخور عالم

چه پاچا ولا پنتون گدا سونا قندار واره پتریا سونا

بکر سو پخو پنتون ملا دی اریا + پنجا ورو غای کا شاه محمود ایشان
پاته سوخت تاج دتول اریا + زرهی راسو پسر کا خوشی د پنهان

وایسی پنتون اوس بی پاچا سونا قندار واره پتریا سونا

اسمان بیاد شه ستم کا شر گند + دشلاده تا چه د پنتون و پیرند
د پنجن دیار مود پور کا نهرند + پیر شاه محمود د کا پقبر کی بند

پر کور مودیر شور و غوغا سونا قندار واره پتریا سونا

هو تکر تراری شاه محمود شه سونا + پنتو ستاسی لوی سپاه شه سونا
در اصفهان تر فرا شه سونا + پاچا چه و هشت پناه شه سونا

د پنتو پرتم فنا سونا قندار واره پتریا سونا

محمود خوان دی ولی دلا یی لما + لخت فتاح تدر پشته سوی جلا
اصفهان ولی پاترسونا لتا + سردار پورته کرده پشکری اعدا

دبمن و لای بیاشا وضا سونا قندار واره پشرا سونا

اورم ناری دغم چه کرمین فریاد + پشون پیرم دشا محمود سوبرباد
زبون چه تل باو با من سونا بنا + دساند و بنغ دی چدر او پشینی با

ما تم زده پیر و برنا سونا قندار واره پشرا سونا

ورور مقدس حولا کی جنت + درد کی تاتد پسله مرگ راحت

روح دود سنا دپلوی روح دقت + بخ دود وون دغدی میمهر و راحت

دخالت و صحت تل پشرا سونا قندار واره پشرا سونا

کر دشا عه برگزیده زرغوند زرغوند دلا دین محمد کاکم لورده پد پنجوا سی

کبکی اوسید د او پلاری و کا تحفیل دعه موا و دفا صحت اسلام می زده کرل

او دفضا و اشاری و دولتل زرغوند پجباله دسعد الارخان نوزری و ده چه نوزریالی

زامن می دلدود او لوتل علم و هنر خاندان و مامد هسی نقل و کار ما پلار چه زرغونی

دشیخ صالح الدین سودی رحمة الله علیه کتاب دبوستان لوتل پشوشو نظم کا اوفوم

ی و بوستان دپنتو پیر د کتاب ی پد سسند ۹۰۳ سجوی قدسی پائید و رساده
 او تهل نکات عارفانه ادبیات حکیمانه ی پد پنتو کمر علاوه پردی زرغونی
 لفظ اشعار او غزلون هم و دیل او پزیره و فصیحای شهرت و کاسی پد موزونانو
 دروزگار بهی اشعار لوستل او دپنتو پد بوستان بی سیرتگا او طوند دیند
 او بیضت بهی لؤل لؤل بهی وای پد زرغوند کمالداره بنجده و خطی نورانه
 و اولاتانو بهی له حسن خط اقسام د خط زده کول زما پلار بهی و دیل
 پد پد سسند ۱۰۲ سجوی ماد زرغونی پنج خط بوستان دپنتو ولید پد خیل اشعار
 پینج بنده خط بهی کبلی و پد خطری خط ته عاجزی کا او دغد حکایت له بنده
 کتاب زما پلار رجه دار علیید پیا دو پد زه ی پچرانه کبلی کا بزم
 حکایت له بوستان دپنتو

پد لشتا تو هم خوبه ده
 بایزید پد و رودیدار
 پکوشه کبلی تیریدی
 رآچه کبلی ناپام
 پامرو پچا ورو خیر

اوریدی می مقده ده
 د اختر پورج سهار
 له صام راوتلی
 ایری خاوری چا لبام
 پنج اوسری سو گلیم

دخبل بخ پد پاکید و سو
 چید پا و رکی سم نسکور
 یاد برب شکوه کوم
 له لوبنی شان پر یکړ
 خدا یتد نسی کرای کتل
 لوبره پکار نده

بایزید پشکر کنبو سو
 پید زه و بیم دبل اور
 له ایر و بد شد بد و بیم
 هو پو بانو خان ایر کی
 تو کچه خاند گری تل
 لوبی تل یگفتار نده

تراضع بد سر لوب کا
 تکبر بد تل خور کا

و کرد عفت همراه را بعد حال ددی شاعره ماته ندی معلوم سوی
 خولز شد پید منبکاره ده منبده سی ده پید ا شاعره دقت کرده او پدران
 محمد بابر پادشاهی تروند کا سبی وایی پید اشعاری دیر و دیوانی
 درلود دغدیوه مبله رباعی ماته صدیق او رفیق محمد طاهر بخریانی و ویله
 پید زه ی دلقه پنجرانده را نقل کوم

پادشاه عالم کی سوی ایوان کا	آدمی مٹکی و تدر استون
نومن د بخت دلند بلیتون کا	دوزخ کی روح کا پر مخ د مٹکی

خاتمہ کتاب پد بیان د حال د کاتب المحرف

حقیر فقیر محمد بنو آ - مولف ددی کتاب

ابو ای محمد زوی داد و د خان زوی د قادر خان بقوم هوتک چه زمون کپول
صل شای مرغده چه زمانیکه قادر خان له بغداد جای راغی سیوی تدر اوسته
و سیدی بسله خدمت پد تانساند صیف او قسمت راغی و دقتد بار پخوا کتو
یکای د کوکران استونند کوله او پیشدی وزارت پادشاهان دیر معری
و یسن د ۷۷۰ کالو پد ۱۰۵۰ هجری و ناسوا او پد بخت بهی چه کوکران
نزیبی بخت سوزا پلار چه داد و خان نوین پلار ۱۰۲۹ هجری پد غدران
زمن بیلئی او پد آوان د صباوتی علوم لرتکی و او پچیل مصر پد موزان
او فصلا و علما و نامد نهانند و او دیر معری قندار تللی و د کسی خزان او پد

او دیرین او پیژور او نوزخایون کی لیدی و همد وقت چیدن عیالین مکان
 حاجی میرخان یقیناً بارگین دگرگین خان سره جنگون کرل نوزما پلار هم پد
 بگرو کی طبری و دوسره هکله نولد قدیم زما معرفت لری خاندان دیردی
 او اخلاصی لرم پزیره پیکار شکستد بچون پیر دصفوی پادشاه بگری پرفت بار
 راغلی نود جنت مکان حاجی میرخان لخوا ازما پلار دلاب او پلرازه اوسیتان
 دوطقت او نوزخایوی پیتان ده حاجی میرخان مددته راوغوشتل اولد بپن
 پیتو سره ی مرک و کرم او دیر پیتانده دوزند او بارگرو او اسحق زوی طبری
 لرل دجان او پر ضرورتی یرغل و کا او پدوغو جنگو زما پلار ده حاجی میرخان
 جنت مکان لخوا سپد سالار و پسله وفات ده حاجی میرخان سره هم مغفور
 زما پلار رپه شد اله سبکی وفات سو او پیکو کران دخیل پلار سره بنج سو
 دغد محرم رفته الله طبع مستقیم درلوده او کله بی شعرون هم ویل چه
 دنده تینما دده دوی رباکی راویم او دار باکی پصفت دتجنیس بی نظر

رباعی

دی او پله فصاحت هم مثل طبری

په او ربل کی لمبی لوی حال ی بل سی

نچه دچا پزیره کی اور دینی بل سی

داور بل میند که تل دزیره تیل سی

اور دینی کله مری دزیره لای سی

رباعی

رباعی ولد ابراهیم رحمه الله تعالی

کدی وینی وینی تل قاشی له زره و تخه قشوک چه دینی تاله کوا ویا ویره تخه
دیره و له زره کدی وینی وینی قاشی چه کوه و دغم لوی دلی تاله کوه و تخه

اوس چه دی بز حال دپلار او نیکه و کیس نوبیل حال بهم کا بزم او دفراسنی
لید ونگی پیچروم زماراتنگ دی نابودی دنیا تر یعنی قزلدی واقع سوی و پی
۱۳ در حبس حبس ۱۰۸۴ هجری پیکو کران کینی اوسن تو دتخیز و رسیدم نزی
پلار درسی رانده شروع کا اود ترا تسلیم کال محمد و عمری و دستل احکام
د دین او فقه او اصول او تفسیر او د فضاحت علوم که قافیه او عروض او
بیان او معانی او نوز چه زبایلار مرحوم وفات سو اوزه پد تقاضا دپادشاه ظل الله
دامت سلطنته شاه حسین را علم دفته ابر بارتد اود ترا اوسد به نظر کیا اتم
دپادشاه اسلام باب دیم او هر کله پا صان او مرخت ددی خانه ان ^{عالش}
مرغنه سیم عمری تیریزی پلوستلو او کینلو دکتا بوله نخستو دهان بلده بهر ^{فلسف}
او دز چه می بهم خونگی نکا بیلدی اشغالو به بل قه پدی اوقا تو دعر چه می تیر که
هر شوکتا بون می و کینل چه یوله دغو تخه دغه خزانده اود نوز دادی یوکتا ب

کتب دی به بیان و علوم و فصاحت چه خلاصه الفصاحت بالمدسی او به
 کتاب حی قتل علوم و فصاحت به پستو و خیلو پستو طبا با نزد پاره ندر سه کمال
 بل کتابی کتب دی به بیان و طبابت او علاج به خلاصه الطبک لوزم دی به
 ۳۹۹ اله بجوی چیدی دغه کتاب دپاد شاه عالم پناه مد ظله مخ تده پیشی کا
 سل طلاوی ماته صلواتا ادر کله دلسی مراحم دپار شان ددی فقیر غریب بحق
 دیردی او ارکان د دولت ابد مدت هم پردی فقیر در صحت نظر کا خاص بیا
 دها در خان عالیشان پیر من درج یقظه بار دغرابو پر سر تل در صحت دی فائق
 دی عمر ویر کا مال دیو دیوان د اشعار و هم سده پردی وقت کی مرشد اودون
 سوی دی او غزنونه اوقصاید اود باغی لری کله چه طبع قاصر میل دشتر اودینا
 کا شعرون کاتب هم اودوزنونان در روز محاری خوشی کله چه دختان ستاینده
 سبب نده او پوکن لدی کار عار کار کا نو پخزانده کی می خیل احوال و کیشی چه
 دی کتاب ویرنگی ماته دعا و کا اود هر وقت می پد دعا یاد کا خیل دیه غزل
 هم الدت دمنوخی بطور کاتب هم چه پر صفحه در روز محار یا دماروی نوز
 د اشعار می پو دیوان کبیری یونان دی شایقان د علم او شغری دیوان لولی

غزل د کاتب الحروف غفر الله ذنبه

ساقی پا خند سر ملودک یو جام را	تالخم نا آراسم بیم آراسم را
بیلد میبود بشارتنداری حکیم	پیرلی سود غریبی بند پیغام را
دنیا پاتده بنادی مویوگری ده	یوگری می غریبی کدی کدی انعام را
د بلیتون پتاریکو کی می دره شین سو	رنالمر د جام و میو نطلام را
ناکامیود و نیای کام را ترنج کا	چدی خوبه کاکام ترضد وانا ناکام را
نه فشا ط شده مستی متد نرنندی	اچده سم نه بهغد اوبد علی الله ام را

پا و بوی سوز زگی بر خنده اتود که

محمد ته آور دک یو سی جام را

تمت کتاب بعون الملک الوکال بهم اغفر وارحم لکاتبه وقار دمن مد حق علینا
والصلوة والسلام علی رسول الله وعلی آله واصحابه اجمعین کتاب تمام
پورخ د جمعی ۲۴ د شوال المکرم ۱۱۴۲ هجری بقند بار سن او موص

محمد سوکر بهم فارغ البال موالحمد لله محمد اکیر

بنایخ دهم ماه ربیع الاول سنه کینزار و دوددهشت د پنج هجری که نشد

از مجریه رسول خدا صلی الله علیه و سلم بدستخط حقیق فخر شریف نقیصر

نوحه خروشی برای عابجهان رفعت جایگاه مردار عالی تبار مردار

مهر دل خات قلمی درید هر که خواند دعا طلع دارم

ز انکه من بنده گنده گورم این کتاب را اقرانان محمد عباس

قوم نامی در شهر کوهستان بلوچستان خاص برای عابجهان تجارت نشن

صاحبی عمر ابرقوم هوتکی قلمی کرده ۳۰۳ هجری با تخیال تمام قلمی شد

کتابخانه کتبی خطی و چاپی
موزه و کتابخانه
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
تهران